

Молодіжний ВІСНИК

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №47 (72) ЛЮТИЙ 2012 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
"ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ"

<http://vmvpu.vn.ua>

Зі святом, дорогі жінки!

Цей надзвичайний день весняного місяця, незалежно від погоди, є особливим. Про нього говорять, жартують, з хвилюванням чекають, коли він прийде. Причиною усіх цих очікувань є жінка. Це вона оспівана в піснях, описана в творах, згадана в легендах, омріяна в думках.

Жінка, в першу чергу, є матір'ю, яка дає життя, берегинею сімейного вогнища та невтомною трудівницею. Важко уявити сьогодні будь-яку галузь господарства, де б не трудилась жінка. Дуже часто та незаслужено вони працюють там, де і чоловікам важко, та все ж мужньо переносять труднощі, терплять тягар, який лягає на їх плечі.

У нашому навчальному закладі, у всіх підрозділах більшість жінок, та сказати, що в когось з них легка робота було б неправильно. Досягнення та успіхи, які має училище, в першу чергу, - завдяки самовідданим, плідній праці саме жінок.

Шановні наші жінки, хочеться від щирого серця вам побажати, щоб праця ваша була шанованою, щоб ви завжди відчували тепло, ласку від усіх, хто вас оточує, на роботі і дома, - від рідних, близьких, колег та зовсім незнайомих людей.

Зі святом, рідні, кохані, шановні, прекрасні. Нехай весна живе у ваших серцях. Щодня, за будь-якої погоди та при будь-якому настрої. А настрій - нехай вам забезпечують ті, хто поряд, хто любить вас і кого любите ви.

*З повагою директор ДПТНЗ "ВМВПУ"
О.Д. Дмитрик*

**Зі святом
8 березня!**

ОЛІМПІАДА

Був холодний і вітряний суботній ранок. Безлюдні вулиці вкривалися пухким шаром снігу, а сірі від холоду будинки наводили смуток. Але ні рання година, ні страшний мороз не лякали нас, ми з хвилюванням в серці їхали до Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища, щоб взяти участь у III етапі I Всеукраїнської учнівської олімпіади з інформаційних технологій, що проходила 11 лютого 2012 року.

Приїхавши до училища, нас зустріли ввічливі та привітні чергові, майстри, та викладачі, вони були готові у будь-яку хвилину допомогти гостям, провести до потрібної аудиторії або ж відповісти на хвилюючі питання.

Для нас, як для учнів училища, було трошки легше, адже це не новина, що брати участь у конкурсі у рідному навчальному закладі простіше: вдома, як кажуть, і стіни допомагають, і наш випадок не став виключенням. Знайомі коридори та класи не дали нам розгубитися, і ми намагалися зосередитись на майбутніх завданнях. Ніхто не знав, що чекає нас, які завдання будуть, до якої аудиторії ми потрапимо, все вирішував його величність Випадок. Після реєстрації, нас завели до просторої актові зали, яка була заповнена дітьми, батьками та викладачами, що так само, як і ми хвилювалися. І ось до зали стрімкою ходою зайшли вони - організатори. Запанувала тиша. Всі уважно слухали останні настанови перед початком олімпіади. Якщо чесно, то я мало пам'ятаю, що саме вони говорили, - в той момент їх голоси заглушало моє серце, мені здавалось, що ще трошки і його стукіт почують всі, руки охололи і

стали вогкими, але відступати було нікуди, на нас лежала величезна відповідальність за честь нашого училища. Після слів організаторів, нас розділили на групи і завели до аудиторій, пояснили правила, нагадали умови, дали можливість ознайомитись із навколишнім середовищем. Ось і все, організаційні моменти закінчилися. Нам роздали завдання. Пролунав голос керівника групи: "Час пішов, приступайте до виконання завдання". І страх та переживання щезли, в голові було лише одне, лише б встигнути за наступні 4 години виконати завдання, лише б зробити їх правильно.

Хтось скаже, що 4 години це довго і можна встигнути все, що забажаєш, але для мене ті 4 години промайнули, як одна мить, в кінці мене навіть обурило, чому так швидко пройшов час, але справа була вже зроблена, все, що від нас вимагалось, ми виконали. По закінченню олімпіа-

ди нас запросили до їдальні. Де нагодували смачнющим обідом, після такого напруженого дня він смакував вдвічі смачніше.

Після ситного обіду ми розійшлись по домівах чекати на результати, і вони не змусили себе занадто довго чекати, ввечері мені зателефонувала мій викладач і сказала: "Вітаю, ти перемогла". Серце знову почало калатати, але вже не від нервів, а від шалених та позитивних переживань. Це було надзвичайно.

Наступного дня мені сказали, що в 10 класі перше місце зайняв Безпалько Вадим із Калинівки і, що ми з ним разом поїдемо підкоряти вже IV етап олімпіади, а мої товариші Довгань Владислав (група №35), Коваль Олена (група № 40) зайняли другі місця, а Волошина Вікторія (група №29) - третє. Мене перепоვნяла гордість, що ми виступили гідно на олімпіаді і зайняли всі призові місця, звичайно, мені було шкода, що неможна було розділити перші місця на всіх, адже всі ми були достойними перемогли. Але конкурс є конкурс.

Тепер нас з Вадимом чекає навчання та підготовка до наступної олімпіадної сесії, і я сподіваюсь: ми її з легкістю подолаємо. Побажайте нам успіху!

**Мельничук Ірина,
учениця групи №40**

СУМ ПРОЩАННЯ...

01 лютого 2012 року у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі відбулося свято, якого немає у жодному календарі, але воно буває у житті кожної людини. Але не зважаючи на це, в ньому зустрічаються біль розлуки і світлі надії, сум прощання і радість зустрічі з майбутнім - це день закінчення навчального закладу. Ось і зараз прийшов час, коли єдина для учнів групи №44 за професією "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин" та №48 за спеціальністю "Комерційна діяльність" стежина, якою вони прямували протягом кількох років навчання, розійдеться у різні напрямки.

Дорогі випускники, вже завтра перед вами відкриються тисячі доріг, але кожен з вас обере свій особистий життєвий шлях. Прямуйте по ньому твердо, впевнено, пам'ятаючи, що ви є випускниками Державного професійно-технічного навчального закладу "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище", адже він з честю виконав свою високу місію - підготував кваліфікованих робітників, знавців своєї справи, долучив вас до джерел культури і духовності, збагатив скарбами рідної мови та гуманістичними цінностями, вказав на високі горизонти національної свідомості та громадянського сумління.

Про кожного з вас можна сказати чимало приємного, адже за роки навчання ви показали себе різносторонніми особистостями: добре навчались, брали активну участь у громадському житті навчального закладу. Гордістю училища є цьогорічні відмінники навчання, які по закінченню навчального закладу за високі досягнення у навчанні отримали похвальні грамоти та дипломи кваліфікованого робітника із відзнакою (учні групи №44 Городянський Ян Миколайович, Кравчук Микола Миколайович, Матейчук Роман Олександрович, Фатєєв Євген Олегович) та дипломи із відзнакою молодшого спеціаліста (учні групи №48 Бабак Наталія Вікторівна, Бахмат Тетяна Романівна, Белінська Тетяна Володимирівна, Коцьона Дар'я Станіславівна, Олійник Леся Вікторівна).

Шановні випускники! Вирушаючи у далеку й незвідану дорогу візьміть із собою благословення батьків і вчителів - вічні, як рідна земля, напутні слова, які додадуть вам віри у завтрашній день, надії на власні сили, цілеспрямованості та сміливості у досягненні високих ідеалів і омріяних цілей вашого щасливого майбутнього життя.

**З повагою Тютюнник М.М.,
заступник директора ВМВПУ**

Якість української освіти та система її оцінювання у Європі

8 лютого у Києві, в інформагенції "Українформ" (вул. Богдана Хмельницького, 8/16), відбулася прес-конференція "Якість української освіти та система її оцінювання: реалії сьогодення й перспективи". Цей захід проводив МБО "Центр текстових технологій і моніторингу якості освіти" за підтримки Освітньої програми Міжнародного фонду "Відродження".

Відвідати цей захід та отримати інформацію про європейський погляд на методику оцінювання якості освіти вдалося і представникам ВМВПУ на запрошення від фонду "Відродження", з яким на даний час встановлюються зв'язки та ведеться робота по підготовці грандового проекту.

Різні думки по питанню оцінювання якості освіти було висловлено під час обговорення але кожний учасник принципово, фахово і з надією на покращення стану освіти в Україні відстоював свою думку.

На прес-конференції було презентовано Аналітичну доповідь про стан моніторингу якості освіти в Україні. Було названо основні причини, що гальмують утвердження в Україні ефективної системи забезпечення якості освіти.

Також експерти обговорювали можливі наслідки виконання нормативних документів, що регламентують оцінювання роботи навчальних закладів загальної середньої, професійно-технічної та вищої освіти, відповідність їх європейським стандартам і рекомендаціям.

Учасники та доповідачі прес-конференції:

- Євген Бистрицький, виконавчий директор Міжнародного фонду "Відродження";
- Ігор Лікарчук, директор "Центр тестових технологій і моніторингу якості освіти";
- Лілія Гриневиц, докторант Національної академії педагогічних наук України;
- Іван Бабин, національний кореспондент із запровадження Рамки кваліфікації європейського простору вищої освіти;

- Олена Заплотинська, менеджер Освітньої програми Міжнародного фонду "Відродження";

- Інна Совсун, голова ГО "Центр дослідження суспільства".

За даними авторів звіту, Україна є єдиною країною Європейського простору вищої освіти, де немає незалежної недержавної агенції з оцінювання якості освіти, незважаючи на те, що наша держава є урядовим членом Європейського реєстру забезпечення якості освіти.

За словами Ігоря Лікарчука, сьогодні в Україні одні й ті ж органи управління освітою виконують як управління галуззю так і функції контролю якості освіти.

"В результаті замовники та споживачі освітніх послуг - учні, студенти та їх батьки, роботодавці, незалежні експерти, громадські організації не мають можливості дізнатися, якою ж є реальна якість української освіти", - зазначив він.

Ігор Лікарчук також повідомив, що саме через це більшість реформаторських заходів у системі освіти не досягають мети, ведуть до не ефективного використання бюджетних і приватних коштів, знецінюють сутність і зміст освітньої діяльності.

Він наголосив, що нормативні документи, прийняті в листопаді 2011 року - січні 2012 року, не можуть забезпечити створення системи моніторингу освіти. Зокрема, це стосується положення про національну систему рейтингового оцінювання діяльності вищих навчальних закладів, що затверджене Міністерством освіти.

Усім учасникам конференції було надано друкований аналітичний звіт, який знаходиться у нашому закладі і який можна переглянути кожному бажаючому.

Щербаков О. В., викладач

Мейстер нечуючих акторів

Що для мене театр? Театр ... це щось надзвичайне... це те, що не можна передати словами... це почуття, що знаходяться на підсвідомому рівні... те, що відчуваєш кожною клітинкою свого тіла, що змушує замислитись, допомагає осмислити, розслабитись і просто відпочити! Це паралельний світ, в який ти вливаєшся при бездоганній та майстерній грі акторів. Інколи виходячи з театру, після чудової вистави, не хочеться навіть говорити, щоб подовше залишатись в тому світі, зачарованою та інколи навіть збентеженою.

Для мене театр - це інший вимір, інша реальність, навчившись поринати в яку, бачиш світ і людей, що тебе оточують, по-іншому... Гарний режисер завжди навчає бачити цю реальність по-своєму...

У листопаді мені випала нагода разом із моїми одногрупниками з групи №27 побувати на виставі театру "Райдуга" Українського товариства глухих - єдиного в Україні театру, де працюють актори, що нечують. Враження важко описати словами. Я була щиро вражена майстерністю акторів та багатогранністю концертної програми. Артистам цього театру підвладні всі сценічні жанри і назва театру вибрана не випадково - "Райдуга" - у творчого колективу сім сценічних жанрів: драма, балет, пантоміма, мюзикл, вар'єте, цирк, фольклорні танці. І всіма цими жанрами актори володіють досконало, не дивлячись на те, що нечують від народження.

Я дізналась, що Київський Театр глухих акторів "Райдуга" створений як республіканський театр міміки і жести ще в 1969 році. У 1997-ому

підпорядкований суспільству глухих. Сьогодні на рахунок "Райдуги" немало міжнародних винагород. Театр постійно виїжджає на гастролі за кордон. Ні з одного фестивалю колектив акторів не повернувся без призових місць.

Цікавим є той факт, що гра в театрі - не єдина професія акторів. Багато хто з них працює хореографами, режисерами і має інші заняття. Акторам приємно бачити захоплення в очах здорових людей, оскільки вони відчувають себе творцями, а головне знають, що в театрі значення має лише талант.

Побачене надовго залишиться у моїй пам'яті, враження незабутні, адже артисти, не використовуючи голосових способів вираження, досконало володіють мовою серця і творчого виразу - а він універсальний. Кожен присутній не почув жодного слова від акторів, але мова їхніх сердець була безпомилково зрозуміла усім...

Асєва Наталя,
учениця групи №27

ЗАРАДИ КОХАННЯ

Коли настає весна і на вулицях з'являються перші весняні квіти, в кожному домі, в селі, місті відзначається велике свято - Міжнародний день - 8 березня. Саме в цей день людство вшановує жінку, жінку-матір, жінку-світоча, жінку-трудівницю, жінку-берегиню життя на землі. Заради жінок, заради їхньої краси, заради любові до них чоловіки здатні на усе. Мене, наприклад, вразив вчинок Станіслава Щенського Потоцького, який для своєї дружини Софії Вітт-Потоцької створив прекрасний куточок, який і у наш час залишився найпопулярнішим місцем відпочинку - це Національний дендрологічний парк "Со-

фіївка". Я хочу розказати прекрасну історію кохання - кохання, яке стало рушійною силою, що створило чарівний парк в Умані.

Одного разу в 1785 році молода кохана власника Умані, графа Станіслава Шенського (Фелікса) Потоцького Софія гостювала у своїй приятельки, графині Гелени Радзивілл. Софію до глибини душі зачарував парк "Аркадія", створений у маєтку Радзивіллів. Вражена красою парку, а особливо безліччю екзотичних рослин, Софія у захваті розповіла про це в листі до Станіслава Потоцького. "Прогулюючись садами "Аркадії", я відчула, що в розпалі літа переживаю знову весну й кожне деревце начебто говорить до мене: " Мені тут добре!" Аркадія дуже нагадує Крим; ти знаєш, що у тому краї при твоїх можливостях можна було б протягом двох років мати таку ж, а може і гарнішу Аркадію, тому що там не потрібні штучні насадження. Правда, мій милий друг, що в нас буде маєток в Криму?"

Але Софія не знала про те, що фінансові можливості графа Потоцького не дозволяли йому придбати маєток в Криму. Під час довгої відсутності графа керуючий практично розорив маєток Потоцьких в Умані. Але це не перешкодило шалено закоханому графові виконати примхи Софії, адже він заради неї був готовий на все.

Софія була однією із найблисучіших жінок того часу: її із захопленням приймали при дворах Па-

рижа й Санкт-Петербурга, своєю чарівністю вона затьмарювала найшляхетніших красунь Європи. Станіславові Потоцькому нічого не залишилося як перетворити в райський куточок дикі землі на окраїні Умані.

Автором топографічного й архітектурного проекту й керівником будівництва було призначено Польського військового інженера Людвіга Метцеля. Це була талановита людина свого часу, що все життя займалася військовою інженерією. Але Софіївка - найзнаменитіший його витвір. На його могилі у Варшаві написані слова "Тут спочиває прах будівничого Софіївки". Безпосереднє ж втілення проекту в життя лягло на плечі простих уманських майстрів.

Місцевість, не зважаючи на всю свою "дикість", була дуже придатною для створення романтичного місця відпочинку: вона була ярами, кристалними джерелами, скупченнями кам'яних брил. Поруч протікала річка Багно, що одержала незабаром більш "шляхетну" назву Кам'янка.

Кажуть, що в Метцеля не було навіть плану будівництва Софіївки, і весь парк - це чиста імпровізація (причому імпровізували навіть кріпаки). Звичайно ж, це неправда. Адже в Софіївці багато гідротехнічних споруд, для нормальної роботи яких необхідний дуже точний розрахунок. З 1796 до 1802 року йшли робо-

Я ТЕБЕ КОХАЮ

Je t'aime. Te Amo. Ich liebe ich. I love you. Я тебе кохаю. Ці слова можна почути майже в кожній країні світу, але саме 14 лютого, в День усіх закоханих, вони звучать по-особливому.

Вже більше 18 століть існує це свято. Одна з версій говорить про те, що в III столітті, в Римській імперії, солдатам заборонено було одружуватися. Однак, у місті Терні жив єпископ Валентин, який потайки від властей вінчав всіх закоханих, за що і був страчений 14 лютого. Перед стратою він послав записку своїй коханій з підписом "твій Валентин". Звідси і пішла традиція відправляти у цей день "валентинки". 14 лютого дуже популярно влаштовувати весілля і вінчатися. Говорять, що це запорука вічного кохання.

Чимало людей, однак, вважає, що День святого Валентина - "штучно" створене свято. Мовляв, використовується найсвятіше - людське почуття, аби продати більше товарів.

Ми не обійшли осторонь це свято. Так учні гр.№9 та гр.№1 зібралися в святково прикрашеному кабінеті разом зі своїм викладачем іноземних мов, сурдоперекладачем та гостями, щоб дізнатися більше про традиції та звичаї англійських країн; ознайомитися з історією виникнення свята. І яке ж свято без конкурсів та подарунків? Учні були розподілені на пари та виконували цікаві завдання на англійській мові: розшифровували закодоване слово, дописували пропущені букви в словах-символах, виготовляли власноруч та підписували на англійській мові "валентинки".

За цікавими й пізнавальними завданнями швидко пролетів час. Члени журі оголосили підсумки проведених конкурсів. Так перше місце за творчість та кмітливість посіли Котляр Настя та Мельник Віталік, друге - Каракай Аня та Ковальчук Богдан, третє місце зайняли дві пари: Мізерія Даша і Бойчук Міша, та Прокопенко Інна і Виноградов Женя.

Хочеться ще й відзначити ведучих цього свята: Ляшун Світлану і Клімченко Богдана, також подякувати за допомогу в проведенні цього заходу Овсянніковій Тоні та Слободяну Колі.

Каракай Аня, учениця гр. № 1

Sophia Pototska

ти зі створення парку: копали ставки й підземну річку, споруджували водоспади й фонтани, прокладали алеї, переносили кам'яні брили, зводили архітектурні споруди. Також у парку були висаджені екзотичні рослини з всього світу.

Так сталося, що все заплановане не вдалося реалізувати, тому що граф Потоцький раптом помер 14 березня 1805 року. Але те, що було створено кріпаками Уманщини під керівництвом Метцеля, одержало визнання як шедевр садово-паркового мистецтва. Загальна сума витрат на будівництво становила 2 000 250 рублів сріблом (15 мільйонів польських злотих).

Важко уявити, яких титанічних зусиль було докладено задля того, щоб дика місцевість перетворилася в казковий парк. Шедевр, що з'явився більше двохсот років тому, чарує нас і сьогодні, і є вічним пам'ятником прекраснішому почуттю - коханню. Хочеться побажати кожній жінці, хай не такого величкого, але все ж прекрасного вчинку заради любові до неї.

Штогрин Ю.,
учениця гр. 16

Привітання до 8-го Березня

Дорогі жінки, благородні пані, величні мадонни, мудрі наставниці, провісниці весни, берегині домашнього вогнища, мужні і толерантні, святі!

Дозвольте вклонитися Вам з нагоди цього світлого жіночого свята і засвідчити свою високу повагу і вдячність за величчю і благородну місію материнства, за творчість у щоденній праці та сприяння розквіту нашої країни. Бажаємо Вам довгих нив життя, прихильності зірок, посмішки фортуни, затишної оселі, де панують ласка, любов, добробут і злагода.

Нехай сонячно буде у вашому житті не лише в свята, хай стеляться барвінком ваші довгі і щасливі літа!

Учні групи №29

8 березня - День Жінки!

Від щирого серця хочеться привітати всіх наших красунь та розумниць із святом 8 березня. День Жінки має бути особистим святом кожної своєї людини. Людини, небайдужої до природних цінностей та найперших людських пріоритетів. Рід. Сім'я. Мати, сестра, бабуся, подруга - всі ці статуси важать багато для кожної людини у суспільстві. А людина - істота суспільна. Для чоловіків крім того - дівчина, дружина, особливо дружина - уособлення затишку, статусу, роду, продовження життя.

Шануймо жінок, друзі! Даруймо їм привітання, квіти, увагу кожного дня, а не лише на свята. Зробімо їх життя комфортнішим, зручнішим, сповненим кохання, радості та щастя. Хіба не в цьому мета позитивного існування людини - робити життя того, кого цінуєш, кращим? Без жінки уявити наш

світ неможливо. І він - цей світ, у якому є жінка, прекрасний.

Зі святом, рідні, кохані, шановні, прекрасні. Нехай весна живе у Вашому серці. Щодня, за будь-якої погоди та при будь-якому настрої. А настрої - нехай Вам забезпечують ті, хто поряд, хто любить Вас і кого любите Ви!

Бажаю Вам, весняного настрою протягом усього року, неземної краси, кохання та розуміння від чоловіків - хоч і сильною, але "без Вас", доволі слабкої половини людства...

Любі жінки! Нехай Всемогутній Господь дарує Вам добру долю та постійно оберігає Вас своєю ласкою та опікою! Зі святом!!!

Голова учнівського профкому
Беркар В.М.

8 березня - у різних країнах світу

Наближається свято жінок - 8 Березня. Саме по собі виникає питання: "Як святкують це чудове весняне свято у різних країнах світу?"

Ось, наприклад, у Німеччині 8 Березня не є червоним днем календаря. Тут, як у сусідній Польщі, це свято має соціалістичні корні. Не зважаючи на те, що нагадування про 8 Березня є у німецьких газетах, жінок вітають на День Матері. В цей день усі жінки звільняються від хатньої роботи.

У Литві 8 Березня не набуло статусу офіційного свята. Його святкують лише там, де мешкає російськомовне населення.

У В'єтнамі це свято раніше називали Днем пам'яті хоробрих сестер Чинг, які очолили війну в'єтнамського народу проти китайської агресії. Після перемоги соціалізму цей день перейшов у святкування 8 Березня.

У Франції 8 Березня майже не святкується. Хоча у засобах масової інформації є нагадування про Міжнародний жіночий день. Французи, як і німці, вітають жінок на День Матері у травні. Цікаво, що це свято немає жодного відношення до дівчат. Поздоровлення вони приймають на День Святого Валентина.

Італійці відносять до свята 8 Березня таким чином, як і росіяни. Але в Італії 8 Березня не є вихідним днем. Жінки святкують його окремо від чоловіків. Жіночі компанії збираються і йдуть до кафе або у ресторан.

У Болгарії свято 8 Березня ще не стало офіційним. Це звичайний робочий день. Тому у чоловіків є привід привітати не тільки своїх близьких, але й колег по роботі. У цій країні деякі жінки сприймають 8 Березня як атрибут соціалізму, і відношення до цього свята дещо охолонуло. Фактично жінки з більшим ентузіазмом вітають зі святом одна одну, а не приймають вітання від чоловіків.

Але у колишніх країнах СНД свято 8 Березня продовжує набирати обертів. Представники сильної статі розкупувають букети перших весняних квітів для своїх коханих, витрачають багато часу, зусиль, фантазії, а інколи і коштів, щоб придбати особливі подарунки, підкреслюючи таким чином своє ніжне ставлення до коханих жінок.

Інколи достатньо коробки цукерок або букетика пролісків, посмішки або вчасно зробленого компліменту, щоб жіноче серце розтануло, щічки зашарілися і у відповідь пролунало: "Щиро дякую!"

То ж не соромтеся на привітання, любі чоловіки. Шануйте, бережіть, кохайте своїх матерів, дружин, коханих!

Вітаємо усіх жінок та дівчат з прекрасним весняним жіночим святом - 8 Березня!

Рогозіна Лідія, учениця гр. 16

Як організувати свято 8 березня

8 березня - виключно жіноче свято. Для кожної цей день особливий. Кожна з вас хоче ніжності і ласки. Так як організувати свято 8 березня?

Для початку потрібно оточити себе турботою, теплотою і увагою. Хоча, звичайно, це варто робити кожен день, але саме 8 березня будь-яка жінка відчуває це найбільш гостро. Адже це її свято і саме її потрібно носити на руках, і виконувати всі забаганки.

Для чоловіків 8 березня також є особливим, адже це один з небагатьох відповідальних днів, коли від нього чекають максимальних проявів ніжності і турботи.

Сніданок в ліжку або романтичний обід в середині дня - все це вкрай необхідно в цей чудовий день. Чоловік повинен бути готовий виконати будь-який каприз супутниці, яка знаходиться поруч, організувати свято 8 березня незабутньо, адже в цей день всі жінки беззахисні й вразливі.

Про вибір подарунка варто подбати заздалегідь, при цьому варто врахувувати, що кожна жінка унікальна і для кожної потрібен свій подарунок. Квіти - це те, до чого не буде байдужа жодна жінка. Правильно підібраний букет зможе розкрити всі таємні почуття краще, ніж заздалегідь підготовлені слова. Подарунок - це та річ, яка буде нагадувати про людину довгі роки, тому навіть якщо він не несе практичної функції, він повинен бути подарований з душею, щоб радувати і примушувати пам'ятати все найкраще. Подарувати можна все, що побажає фантазія і, можливо, сама майбутня жінка. Будь це мила кришталева статуетка, організація свята. Все залежить від можливостей і фантазії того, хто дарує.

Але подарунок - це не все. Потрібно дати зрозуміти жінці, що вона кохана і єдина. Довести це можна не тільки подарунками, а й вчинками. Іноді вчинки скажуть навіть більше, ніж всі подарунки разом узяті.

Можливо, в цей день варто зізнатися в тих почуттях, які приховувалися колись; сказати те, на що не наважувався раніше; зробити те, про що б ніколи не подумав. Адже весняне свято 8 березня - це малень-

ке диво. Після довгої зимової сплячки прокидається все найсвітліше, таємниче і ніжне, що є в природі. У кожній жінці живе королева, принцеса або цариця. І найголовнішим є дати їй це відчуття всіма можливими способами, організувати незабутнє свято або торжество.

Жінці, яка відбулася в житті, тобто бабусі, будуть важливі тепло і турбота, які їй подарують онуки і діти, для неї увага - це основний подарунок у цей день.

Для молоді жінки, матері, цей день буде приводом відчутти себе бутонем, що ледь розкрився, зануритися в ніжність і ласку, відчутти себе бажаною.

Для молоденької дівчини - це свято весни, і вона хоче від нього максимуму: веселощів, безтурботності, куражу, прояву почуттів.

Для зовсім маленькою леді це день, коли вона отримує подарунки, радіє і веселиться разом з усіма. Лише потім цей день переросте для неї в дещо більше і важливе.

Організувати свято 8 березня по силі будь-якому люблячому свою половину чоловікові. Його прямий обов'язок у цей день забезпечити свою жінку максимальною турботою, щедрістю і любов'ю. Не обов'язково дарувати щось дуже дороге, головне дати зрозуміти, що в цей день дорога сама жінка, що сьогодні саме її день, і що сьогодні вона богиня і може дозволити собі все.

Жінка - примхлива, чарівна і пряме завдання чоловіків в цей прекрасний світлий день - випустити всі почуття і бажання назовні, тим самим дати зрозуміти жінці, що вона бажана, улюблена і не забута.

Свято 8 березня - це такий день, коли народжується весна і оживає природа, це світлий чарівний день, коли дівчина кожна чекає на чудо, яке їй в змозі подарувати люблячий її чоловік.

У цей день св'ятковий
Я бажаю вам
Всміхатись так,
Щоб сонце радісно всміхалось,
Щоб квіти голови схилили,
Щоб усі ввічливо вітались,
Щоб на роботі вам співали солов'ї,
Щоб мир і злагода були в сім'ї!

З повагою Ящук С.В.,
викладач

" ТВОРИ ДОБРО !"

Як ви думаєте, що таке добро? А що таке зло?

Мені здається, що добро, в першу чергу, пов'язане з умінням радіти і співчувати, співпереживати, відгукуватися на відчуття інших і тримати свою душу відкритою.

Коли ми говоримо про людину "добрий", то маємо на увазі, що він готовий прийти на допомогу іншому, роблячи це не заради вигоди, не на показ, а безкорисливо, за велінням серця.

Говорять: "Краса врятує світ!" Я б додала: "Краса і доброта врятує світ!". Тому краса і доброта - це слова дуже близькі: добра людина завжди красива.

Добрі справи людей високо оцінювалися за всіх часів. Коли ми говоримо про добрі справи, згадується діяльність тих людей, які рятували людей від хвороб, учили дітей, допомагали жертвам катастроф і т.п. Добрі справи - це і добродійність багатих людей, що на свої гроші будували гімназії і школи, відкривали і утримували безкоштовні лікарні і будинки для старих, матеріально підтримували таланти і допомагали одержати освіту бідним молодим людям. Але якщо кожен із нас буде відкладати добрі справи до виник-

нення критичних життєвих ситуацій або до моменту, коли він накопичить великий капітал, то можна і спізнитися.

Хочу сказати: дуже правильно ця фраза: "Поспішайте робити добро!" Не треба чекати, коли станеш багатим. Це і добрі слова, і допомога старим, і підтримка друзів. Задумайся: коли ти останній раз дарував мамі квіти? А коли допоміг їй по господарству? Чи давно відвідував бабусю? Чи дзвониш дідусеві регулярно, чи ділишся з ним своїми проблемами? Чи допоміг молодшій сестрі, коли вона просила тебе про допомогу, або відговорився вічною зайнятістю? Чи відвідав хворого друга? Це все і багато чого іншого, уже можна робити сьогодні. Не відкладай добрі справи на майбутнє!

Але мені хочеться, щоб ви в будь-якій життєвій важкій ситуації пам'ятали слова Габріеля Гарсія Маркеса: "Завжди знайдуться люди, які захочуть заповідати тобі біль. Але потрібно продовжувати вірити людям, тільки бути трохи обережнішим".

**Захарчук Л.М.,
майстер в/н**

ЦЕ ПОТРІБНО ЗНАТИ

Біла Гейтса можна обожнювати або ненавидіти, але складно заперечувати, що він - неординарна людина. В одній зі шкіл США він виступив із промовою, в якій виклав свої думки юним американцям.

1. Життя несправедливе - змирися з цим фактом.

2. Світу наплювати на твоє само-відчуття і самоповагу. Світ чекає від тебе яких-не-будь досягнень перед тим, як узяти до уваги твоє почуття власної гідності.

3. Дуже маловірогідно, що тобі почнуть платити 40 тисяч доларів на рік одразу після закінчення школи. Ти не станеш віце-президентом компанії з лімузином і особистим водієм, поки не заслужиш цього.

4. Якщо ти думаєш, що твій учитель суворий і вимогливий, - почекай знайомства зі своїм босом. На відміну від учителя, кар'єра начальника залежить від того, як ти справляєшся зі своїми завданнями.

5. Обсмажувати бургери в Макдональдсі - не нижче за твою гідність. Твої прадіди назвали б будь-яку - навіть таку - роботу "хорошим шансом".

6. Не квапся звинувачувати в кожній своїй невдачі батьків. Не скигли і не носися зі своїми невдачами - вчися на них.

7. До твого народження твої батьки не були такими нудними і нецікавими людьми, якими вони здаються тобі тепер. Вони стали такими, заробляючи на твоє - безтурботне дитинство, перучи твій одяг і слухаючи твоє без-

кінечне базікання про те, який ти класний. Тому, вирушаючи рятувати ліси Амазонки від знищення жадібним поколінням твоїх батьків, спробуй спочатку навести лад у своїй кімнаті.

8. Твоя школа скасувала поділ на переможців і лузерів, життя - ні. В деяких школах припинили ставити погані оцінки, дали можливість скільки завгодно разів здавати тест або відповідати на запитання... Це зовсім не схоже на те, що відбувається в житті.

9. Життя не розділене на семестри, літніх канікул в ньому немає, і дуже мало працедавців зацікавлені в допомозі тобі знайти твоє власне "я". Тобі доведеться робити це в твій особистий час.

10. Не плутай реальне життя з тим, що показують по телевізору. В житті людям доводиться більшість часу проводити не в кав'ярні, а на робочому місці.

11. Підтримуй хороші стосунки з "очкариками-ботаніками". Дуже ймовірно, один із них колись стане твоїм начальником.

Можливо, наші українські реалії ще далекі від американських, але нам не обов'язково копіювати їхні помилки. Якщо ми розумні, то будемо вчитися на чужому досвіді, аби не калічити "передовим вихованням" власних дітей і зі шкільних років готувати їх до життєвих випробувань.

**Капітанчук В.О.,
викладач математики**

ВСЕ У ВАШИХ РУКАХ

"Сучасна молодь жорстока, невихована. Ми такими не були!" Це тобі кожна бабуся скаже.

Звичайно, бабуся ідеалізує, але проблема все-одно є.

Чому? Таке маленьке, усміхнене дитя перетворюється на грозу району?

Його так виховували батьки? Ні. Фільми теж не вихваляють це. Навпаки, школа, садочок - все створене для виховання людини.

Теоретично...

А насправді? Поведінка батьків, їхні характери. Вони думають, що дитина як пластилін. Яку інформацію їм даси, такими вони й будуть. Та

насправді дитина бачить більше, ніж думають тата й мами. Всі незгоди в сім'ї відобразяться на її характері. Якщо в батьків "...розруха в головах", то це не сховаєш. От і дитина не має "морального" імунітету. Як ти будеш стійко відноситись до алкоголю, коли твій ідеал приходить додому п'яний, як хлопці не будуть бити один одного заради "авторитету", коли тебе ремнем відгамселять дома? Ось чому.

Дуже просто! Скажете ви. Але це так. І всі наступні речі від цього. Один побачить у фільмі критику, сатиру на сучасну людину. А інші подумують, що так і треба. (Багато є серіалів про сімейки ідіотів).

І комп'ютер, і кіно, і друзі зашкодять таким сімейкам.

Є ж нормальні люди, є талановиті, просто розумні. Спасибі їхнім батькам. Але не всі ж виховані, розумні, з тверезою головою на плечах.

Це нечесно. Як багато покладено на людство! Скільки людина може зробити! І саме людина найбільше страждає. Але треба боротись.

Вся жорстокість підлітків на плечах батьків. І, мабуть, найбільша несправедливість це те, що

батьки не розуміють, що вони неправі. Їхня дитина найкраща, все чудово! Лише рожеві окуляри зніми, Матусю!

Так і отримуємо те, що маємо.

Змінитись можна. Хай кожен, хто читає, чує ці рядки, замислиться не лише про насильство у підлітків, а про все життя. Не потрібно бути такими батьками. Будьте розумними! Дбайте вже хоч не заради себе, а заради майбутнього своїх дітей. Ви ще будете старенькими, ваша ж жорстокість відгукнеться вам. Та ні я, ні хто інший не змінить вас. Все у ваших руках (а точніше головах).

**Пахолок Тарас,
учень групи № 6**

«ЛЮБОВЬ ИЗМЕНА И КОЛДУН»

Нещодавно, працюючи в Інтернеті, натрапила на співтовариство - Спільнота про поета - Едуарда Асадова. Я хочу сказати, що є багато загальнознаних і всіма улюблених поетів, таких як Пушкін, Цветаева, Ахматова, а от Асадова знають не так вже й багато людей. Але саме Асадов мій улюблений поет, він підкорив мене

своїми віршам. Незважаючи на те, що його роботи були написані ще в 20 столітті, а ми живемо в 21 - вони не перестають хвилювати душу читача. Часом, читаючи їх, здається "так це ж вірш написано про мене" - Асадов вміє торкнутися душі читача, немов вправний музикант, перебираючи струни почуттів, він знаходить саме ту, яка змушує нас пережити все те, про що йдеться в його віршах.

В Радянському Союзі було два "саміздат". Один - оспіваний, і всім відомий: Сахаров і Солженіцин... І інший "саміздат" - справжній, народний, безкорисливий, що йде не від розуму, а виключно від серця - "саміздат" дівочих альбомів. Вірші радянських поетів, Єсеніна, і як безсумнівного лідера всього народно-го "саміздату" - Едуарда Асадов.

Читаючи зараз ці вірші, подумки повертаюся у минуле, згадую пережиті почуття та емоції та дуже хочу, щоб і сучасні дівчата, хлопці знали про цього чудового поета, і щоб і їхні перші почуття асоціювалися з його творчістю. Якщо ви запитаєте в своєї матері, можливо, вона теж розповість вам про свої улюблені вірші, покаже дівочий щоденник і тоді ви краще зрозумієте один одного...

Едуард Аркадійович Асадов народився 7 вересня 1923 року в Туркменії, у вірменській сім'ї. Дідусь його два роки був секретарем Миколи Чернишевського. Писати почав з восьми років. Після школи роздумував, куди вступати - до Літературного або до Театрального. Та тільки випускний був 14 червня, а 22-го - війна. "Комсомольці - на фронт!"

Всю війну Асадов провоював в підрозділах гвардійських мінометів (ті самі "катюші"). В 44-м - важке поранення і втрата зору. В 46-м - Літературний інститут. Потім - численні збірники, літературні друзі і недруги, всенародна популярність. З боку народу - абсолютна любов і поклоніння, з боку "високочоліх" поціновувачів - холодне відчуження і поблагливість.

Своєю популярністю Едуард Асадов завдячує читачкам - їх набагато більше, ніж читачів.

Поет для дівчаток, невірний романтик, співак любові, перших поцілунків, тихих радощів і сумів.

Они студентами были.

Они друг друга любили.

Комната в восемь метров - чем не семейный дом?!

Готовясь порой к зачетам, Над книгою или блокнотом Нередко до поздней ночи сидели они вдвоем...

Все це акуратно, бережливо переписувалося з альбому до альбому, з зошита в зошит. Зберігалось, служило розрадою. Вчора він так багатозначно подивився. Краще заритися в подушку і марити, гортаючи зошит з Асадовим ...

Але поезія Асадова не тільки про кохання, вона про дружбу, природу, почуття... Вони добрі, жартівливі, глибокі... Хочу запропонувати вам вірші і, можливо, когось зацікавить творчість цього поета.

О РЫЖЕЙ ДВОРНЯГЕ

Хозяин погладил рукою

Лохматую рыжую спину:

- Прощай, брат! Хоть жаль мне, не скрою,

Но все же тебя я покину.

Швырнул под скамейку ошейник
И скрылся под гулким навесом,
Где пестрый людской муравейник
Вливался в вагоны экспреса.

Собака не взвела ни разу.
И лишь за знакомой спиной
Следили два карие глаза
С почти человеческой тоскою.

Старик у вокзального входа
Сказал:- Что? Оставлен, бедняга?
Эх, будь ты хорошей породы...
А то ведь простая дворняга!

Огонь над трубой заметался,
Взревел паровоз что есть мочи,
На месте, как бык, потоптался
И ринулся в непогодь ночи.

В вагонах, забыв передрыги,
Курили, смеялись, дремали...
Тут, видно, о рыжей дворняге
Не думали, не вспоминали.

Не ведал хозяин, что где-то
По шпалам, из сил выбиваясь,
За красным мелькающим светом
Собака бежит задыхаясь!

Споткнувшись, кидается снова,
В кровь лапы о камни разбиты,
Что выпрыгнуть сердце готово
Наружу из пасти раскрытой!

Не ведал хозяин, что силы
Вдруг разом оставили тело,
И, стукнувшись лбом о перила,
Собака под мост полетела...

Труп волны снесли под коряги...
Старик! Ты не знаешь природы:
Ведь может быть тело дворняги,
А сердце - чистой породы!

ЦВЕТА ЧУВСТВ

Имеют ли чувства какой-нибудь цвет,
Когда они в душах кипят и зреют?
Не знаю, смешно это или нет,
Но часто мне кажется, что имеют.

Когда засмеются в душе подчас
Трели, по-вешнему соловьиные,
От дружеской встречи, улыбок, фраз,
То чувства, наверно, пылают в нас
Небесного цвета: синие-синие.

А если вдруг ревность сощурит
взгляд

Иль гнев опалит грозным рассветом,

То чувства, наверное, в нас горят
Цветом пожара - багряным цветом.

Когда ж захлестнет тебя вдруг тоска,
Да так, что вздохнуть невозможно даже,
Тоска эта будет, как дым, горька,
А цветом темная, словно сажа.

Если же сердце хмельным-хмельно,
Счастье, какое ж оно, какое?
Мне кажется, счастье как луч. Оно
Жаркое, солнечно-золотое!

Назвать даже попросту не берусь
Все их - от ласки до горьких встрясок.
Наверное, сколько на свете чувств,
Столько цветов на земле и красок.

Судьба моя! Нам ли с тобой не знать,
Что я под выюгами не шатаюсь.
Ты можешь любые мне чувства дать,
Я все их готов, не моргнув, принять
И даже черных не испугаюсь.

Но если ты даже и повелишь,
Одно, хоть убей, я отвергну! Это
Чувства, крохотные, как мышь,
Ничтожно-серого цвета!

ЛЮБОВЬ, ИЗМЕНА И КОЛДУН

В горах, на скале, о беспутствах мечта,
Сидела Измена худая и злая.
А рядом, под вишней, сидела Любовь,
Рассветное золото в косы вплетая.

С утра, собирая плоды и коренья,
Они отдыхали у горных озер.
И вечно вели нескончаемый спор -
С улыбкой одна, а другая с презреньем.

Одна говорила: - На свете нужны
Верность, порядочность и чистота.
Мы светлыми, добрыми быть должны:
В этом и красота!

Другая кричала: - Пустые мечты!
Да кто тебе скажет за это спасибо?
Тут, право, от смеха порвут животы
Даже безмозглые рыбы!

Жить надо умело, хитро и с умом,
Где - быть беззащитной, где -
лезть напролом,
А радость увидела - рви, не зевай!
Бери! Разберемся потом!

А я не согласна бессовестно жить!
Попробуй быть честной и
честно любить!

- Быть честной? Зеленая дичь!
Чепуха!

Да есть ли что выше, чем радость греха?!

Однажды такой они подняли крик,
Что в гневе проснулся косматый старик,
Великий колдун, раздражительный дед,

Проспавший в пещере три тысячи лет.

И рявкнул старик: - Это что за война?!

Я вам покажу, как будить колдуна!
Так вот, чтобы кончить все ваши раздоры,
Я сплавлю вас вместе на все времена!

Схватил он Любовь колдовскою рукою,
Схватил он Измену рукою другой
И бросил в кувшин их, зеленый, как море,
А следом туда же - и радость, и горе,
И верность, и злость, доброту и дурман,
И чистую правду, и подлый обман.

Едва он поставил кувшин на костер,

Дым взвился над лесом, как черный шатер, -

Всё выше и выше, до горных вершин,

Старик с любопытством глядит на кувшин:

Когда переплавится всё, перемучится,

Какая же там чертовщина получится?

Кувшин остывает. Опыт готов.
По дну пробежала трещина,
Затем он распался на сотню кусков,
И... появилась женщина...

Я МОГУ ТЕБЯ ОЧЕНЬ ЖДАТЬ

Я могу тебя очень ждать,
Долго-долго и верно-верно,
И ночами могу не спать
Год, и два, и всю жизнь, наверно!

Пусть листочки календаря
Облетят, как листва у сада,
Только знать бы, что все не зря,
Что тебе это вправду надо!

Я могу за тобой идти
По чащобам и перелазам,
По пескам, без дорог почти,
По горам, по любому пути,
Где и черт не бывал ни разу!

Все пройду, никого не коря,
Одолею любые тревоги,
Только знать бы, что все не зря,
Что потом не предашь в дороге.

Я могу для тебя отдать
Все, что есть у меня и будет.
Я могу за тебя принять
Горечь злейших на свете судеб.

Буду счастьем считать, даря
Целый мир тебе ежечасно.
Только знать бы, что все не зря,
Что люблю тебя не напрасно!

Статтю та підбірку віршів Едуарда Асадова підготувала Колесник Н.А., майстер в/н

ПРОФТЕХОСВІТА

"Правильна" професія - ключ до успішного життя

Після закінчення навчального закладу перед кожним постає питання: "Що робити далі?". Дехто продовжує навчання у вищих навчальних закладах, а інші починають шукати роботу. І саме на цьому етапі, як показують соціальні опитування, у багатьох молодих людей виникає страх та невпевненість у правильності вибору своєї професії.

Виявляється, що свої схильності та особисті бажання майбутні студенти враховують в останню чергу. І навпаки, найбільший вплив на вибір спеціальності чинить думка батьків і поради товаришів.

Обираючи рекомендовану батьками чи друзями професію, молодь підкорюється авторитету та досвіду інших, тим самим знімаючи з себе багаж відповідальності. Але при цьому необхідно чітко усвідомити, що "правильність" вибраної професії залежить від особистих якостей, знань і схильностей. Інші не несуть відповідальності за якість вашого життя. Вони можуть лише порадити, надати інформацію, а вибір - лише за вами.

Отже, ВПЕРЕД!

Перш за все потрібно скласти професійні плани, в яких продумати етапи освоєння професії. Потім проаналізувати свої здібності й схильності. А також зібрати про обрану вами професію якнайбільше інформації з різних джерел. Важливим елементом у правильній оцінці обраної вами спеціальності є реальність ваших

вимог. Тобто, потрібно оцінити, чи влаштовують вас матеріальні й моральні можливості професії, її престижність, умови роботи, кар'єрний ріст та інші складові.

Приємно знати, що багато учнів нашого навчального закладу підійшли до вибору своєї майбутньої професії дуже усвідомлено.

Так учениця групи №16 Лизогуб Світлана зізналась:

«Щоб визначитися для себе, ким мені бути, я виконала певні дії

1. Склала список професій, які подобаються.

2. Склала перелік вимог до обраної професії за таким планом:

- Обрана професія і майбутній рід занять;
- Обрана професія і життєві цінності;
- Обрана професія і життєві цілі;
- Обрана професія і сьгоднішні проблеми;
- Обрана професія і реальне працевлаштування за фахом;
- Бажаний рівень професійної підготовки;
- Обрана професія і мої схильності та здібності;
- Обрана професія і умови роботи.

Після такої ретельної самопідготовки і аналізу Світлана не розчарувалася у виборі своєї спеціальності, а навпаки зацікавлена у якісному навчанні, бо від цього залежить її конкурентоспроможність, а отже, й успішність.

Задоволені вибором своєї спеціальності й інші учні нашої Alma mater.

Дідух В. - учениця групи №16 зазначає: "Із усіх можливих, моя майбутня професія поєднує важливі для мене якості: вона потрібна у всіх галузях: вона одночасно і "точна", і творча, вона,

безумовно, перспективна з фінансової точки зору, бо стверджувати, що для мене гроші не мають значення, було б лицемірством. А ще ця професія цілком відповідає моїй вдачі: я можу стати або професіоналом високого рівня, або так і залишуся однією із мільйонів.

Але тут усе залежить тільки від тебе: від власних здібностей, знань, прагнення підвищувати свій рівень, наполегливості й бажання стати переможцем, стати найкращим. Я досить ясно уявляю собі як і чим займатимусь. А головне - я маю мету і бажання її досягти."

Учениця Рогозіна Лідія з групи №16 також із великим захопленням описує обрану нею професію: "Я обрала сама цю професію серед сотні інших, тому що мені вона здається дуже важливою для підприємства, а також цікавою та різноманітною, бо крім ведення діловодства, секретар також спілкується з відвідувачами, організовує наради, корпоративи. Також секретар працює за комп'ютером у різних програмах, може створювати презентації, а це мені дуже захоплює. Ну і звичайно робота з документами, що мені подобається, а головне, в мене все це легко виходить. А що є краще, ніж займатися улюбленою справою? Тому вивчаючи вже майже три роки цю професію, я не розчарувалася у ній, а навпаки, впевнилась, що обрала правильну професію, яка в майбутньому принесе мені успіх."

Сподіваюсь, що вміщені у статті поради і думки будуть сприяти обдуманому, зваженому й позитивному підходу до вирішення такого важливого питання, як вибір професії. Головне вірити в себе, мати мету і бажання її досягти!

Вижга М.В., викладач

СПІВПРАЦЯ З СОЦІАЛЬНИМИ ПАРТНЕРАМИ

Перші кроки на виробництво...

Наш світ з початку свого існування докорінно змінився і постійно продовжує вдосконалюватися, набувати нового вигляду. Разом із тим він вимагає від суспільства нових знань, вмінь та навичок, тому нам постійно потрібно вдосконалюватися та надавати нові знання підрастаючому поколінню.

З розвитком технічного прогресу відбулася докорінна перебудова нашого суспільства, на основі принципово нових економічних, соціальних і політичних факторів, ставляться підвищені вимоги до підготовки кваліфікованих робочих кадрів, їх освітнього рівня та професійної майстерності.

Згідно із навчальними планами та програмами ДПТНЗ "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище" теоретичні знання, практичні уміння та навички, здобуті учнями в стінах навчального закладу, закріплюються виробничою практикою на підприємствах. Виробнича практика проводиться з метою вдосконалення набутих знань, практичних вмінь та навичок для досягнення встановленого рівня кваліфікації з відповідних професій, а також забезпечення соціальної, психологічної, професійної адаптації в трудових колективах.

Виробнича практика проводиться на базі кращих виробничих підрозділів підприємств м. Вінниці та Вінницької області, які мають сучасну офісну техніку, високий рівень організації праці, застосовують прогресивні інформаційні та телекому-

нікаційні технології.

Одним з таких підприємств є Вінницький регіональний центр оцінювання якості освіти. Даний центр є регіональним підрозділом Українського центру оцінювання якості освіти, який займається організацією зовнішнього незалежного оцінювання навчальних досягнень випускників загальноосвітніх навчальних закладів. Опікується випускниками шкіл таких регіонів: Вінницька область, Житомирська область, Хмельницька область.

На даний час Вінницький регіональний центр оцінювання якості освіти проводить великий обсяг роботи з опрацювання та підготовки документів для проходження ЗНО 2012 року майбутніми абітурієнтами.

Ми знаємо, що найважливіший стимул якісної і продуктивної праці - матеріальний. Спільною співпрацею адміністрації навчального закладу та керівництва Вінницького регіонального центру оцінювання якості освіти було залучено для проходження виробничої практики на оплачуваних робочих місцях 10 учнів групи №17 та 5 учнів групи №40. Дівчата даних груп навчаються за інтегрованою професією "Оператор комп'ютерного набору. Секретар" та в І півріччі здобували кваліфікаційний рівень "Оператор комп'ютерного набору" II категорії.

Відвідавши Вінницький регіональний центр оцінювання якості освіти з метою перевірки учнів на робочих місцях та поспілкувавшись із ке-

рівником практики Юнаком Віталієм Йосиповичем можу сказати, що мене приємно вразила доброзичлива обстановка, щирість, відкритість у стосунках працюючого персоналу, відповідальність, дисципліна та взаємоповага. З учнями працюють досвідчені фахівці своєї справи, які допомагають та сприяють учням адаптуватися в новому колективі, оволодіти сучасними технологіями та прогресивними методами виконання робіт у виробничих умовах, розвивають інтерес до своєї професії і прагнення до подальшого вдосконалення своєї кваліфікації.

Співпрацюючи не один рік із Вінницьким регіональним центром

оцінювання якості освіти можна впевнено сказати, що під час проходження практики учні закріплюють та вдосконалюють свої теоретичні та практичні знання, уміння та навички завдяки висококваліфікованим працівникам центру.

Хочеться побажати всім учням нашого навчального закладу, які працюють на виробництві, таких мудрих та відданих своїй справі наставників, якими є працівники Вінницького регіонального центру оцінювання якості освіти.

Францішко М.М., майстер в \n

моє захоплення

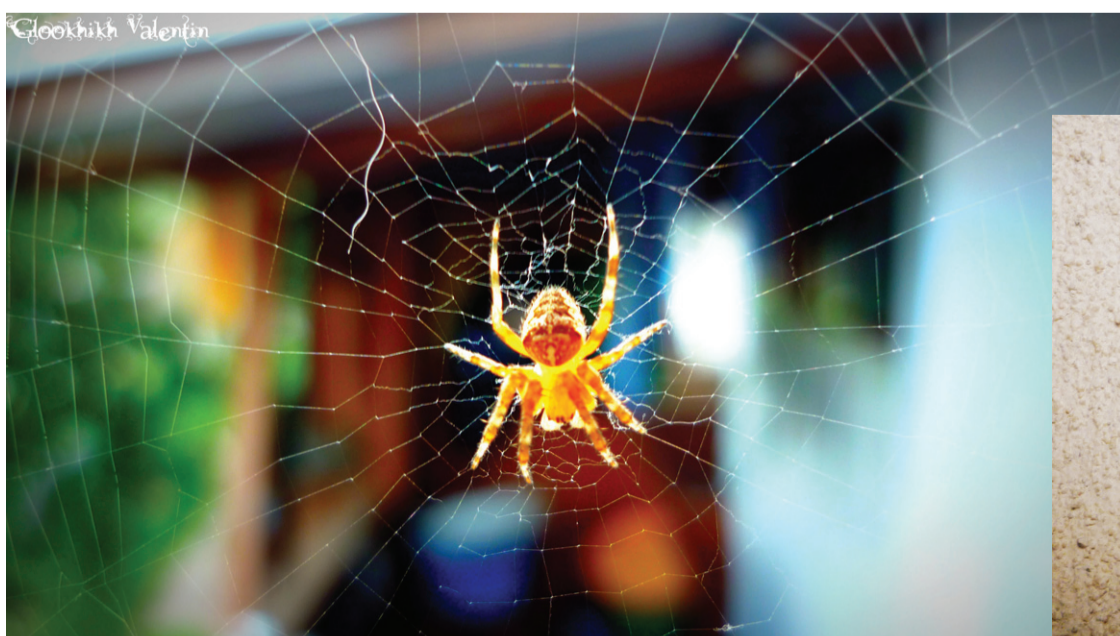
Моє захоплення фотографуванням розпочалося зовсім недавно - у 2011 році, коли в мене з'явився фотоапарат. Отримавши в руки "зброю", я одразу ж вирушив на "полювання". Об'єктами для фотозйомки я вибрав комах, якими захоплююсь ще з дитинства. Фотографую я у стилі макро: - зображую дрібні об'єкти у крупному масштабі.

У своїх фотографіях, я хочу показати красу і незвичайність природи, продемонструвати її неповторність. І ніхто інший як членистоногі, можуть цю красу показати. Природа наділила їх незвичною зовнішністю але малим розміром, а знімки передають все у найменших деталях.

Зараз я завжди беру фотоапарат із собою, адже ніколи не знаєш, що трапиться тобі наступної миті. Якщо ж камери під рукою немає, тоді часто у нагоді стає телефон.

У цьому році я намагатимусь робити знімки більш незвичайними - буду фотографувати у незвичних ракурсах, фотографувати під різним освітленням та у різних режимах. А наразі чекатиму приходу весни, щоб знову займатися своєю улюбленою справою і зупиняти мить навіки...

Глухих Валентин, учень групи № 6

ДУХОВНИЙ ЩИТ УКРАЇНИ

Вже недалеко той день, коли молодь призовного віку нашої Батьківщини буде готова скласти екзамен на міцність, витримку, силу духу, мужність, вміння захищати й захищатись, і про який ми говоримо з гордістю і урочистою повагою - день призову у Збройні Сили України.

Але чи лише чоловічим могутнім чеснотам та вмінню вірно та швидко діяти в небезпеці приурочене це свято?

Авжеж, ні... Бо власний захист починається з плекання духовності в собі та усвідомлення себе Людиною, не здатною знищити, зруйнувати, вбити, вчинити підлість та злочин. І чому ще, як не поетичному слову та людському подвигу виховувати в юні гуманність та любов, викорінюючи злість, бездушність, бездуховність і байдужість.

10 березня виповнюється 150 років, як не стало Великого сина України - Тараса Григоровича Шевченка.

Саме його життя є прикладом героїчної витримки та стійкості серед негараздів, приниження і лиха. Тому кожен українець, замислюючись над вічним і звільняючись від буденності, в дні спомину схиляє перед мудрістю і жертвністю Кобзаря голову, знаходить щось своє, таємне і особливе для серця в слові Поета. Те святе й трепетне, що наповнює величезною силою найслабшу душу, даруючи їй спокій і почуття захищеності від суєтного.

Зусиллям цього Велета думки творилося майбутнє України - нове, щасливе, звільнене від рабства, нищості, плебейства як фізичного, так і духовного. І ці почуття вирують в людині з новою силою кожного разу, як тільки лунають вірші Кобзаря, бо його поезія - міцний щит, що захищає від духовної небезпеки собори наших душ...

Сьогодні ми говоримо найщиріше і найкращі, але оповиті сумом від втрати, слова вдячності Поету за подаровану надію, за змогу врятуватися в такому мінливому світі, за високе служіння

народові, невтомний творчий пошук, самовідданість, титанічну працю в ім'я України.

Шевченкова думка і сьогодні вчить нас та допомагає досягнути найголовніше у житті: пізнавати нове і пам'ятати про те, якого ми роду і де народилися.

Тому на знак великої пошани до генія Тараса Григоровича Шевченка дозволяйте поділитися і своїми поетичними рядками. Можливо, читаючи їх, чиєсь дитяче серце здригнеться від гордості за своїх, народжених землею Слобожанщини, славетних пращурів.

Лист Кобзареві
Читаючи "Кобзар" старенький, збігає іноді сльоза
За Україну, рідну неньку, яка свій хрест тяжкий не-
сла.

За ранні коси посивілі, за рано втрачені чуби,
За те, що в ярмах задавилися найкращі дочки і сини.

І мимоволі думка грає, буя, хвилюється, горить
Від того, що поет навчає, як треба душу боронить:
Любити Бога, землю, матір, калину, співи солов'я -
Все те, що серце звеличає і захищає від гріха.
Його посланіє у вічність - "І ненародженим, й живим..."

Життя дорогу освітило, як палом прометеєвим!
Тому пишу Поету правду про Слобожанщину свою
Нехай він знає, що не марно я по землі його ходжу.

Отож, листа свого почну вже - перо ледь стримую
в руках...

Бо ці рядки - відверті й щирі - великої подяки знак!

І
Чи знав веселий козачок, якого Харитонем звали,
Що серед поля й двох річок колись велике місто
стане.

Був то форпост, чи хутірець, чи таємниче підземелля,

З якого Багалій-знавець нас вивів, як незримо плем'я.

Струсив охоче пил століть, щоб була вповні Батьківщина,
Й щоб слобожанин міг сказати: "Так народилась Харківщина".

Отак дитина України, похрещенка Багалія
Пішла до слави, крок за кроком. А почалося все з Сірка...

Сірко, Сірко, полковник знаний, славетний слобожанський син,
Не дав Україну на поталу - низький, герой, тобі уклін!

Уклін Барвінку і Сулимі, сміливим вірним козакам,
Які Орду уцент розбили, подарувавши міста нам.

В.М. Черепаха,
методист методичного кабінету

Диво своїми руками

Гордість, задоволення, впевненість у собі, своїх силах та можливостях - ось, напевне, ті почуття, що відчуває кожна людина, отримавши очікуваний результат своєї праці. Саме такими почуттями був сповнений

колектив учнів групи №18, виконавши перевірку роботу за четвертим розрядом з професії "Кондитер". Саме такі почуття оволодівали майстром виробничого навчання групи Андрущенко Людмилою Степанівною, класним керівником Ткачук Ганною Едуардівною,

викладачем технології приготування борошняних кондитерських виробів Пахолюк Оленою Миколаівною та й усіма майстрами та викладачами методичної комісії. Кожен відчував свій вклад у дійсно чудовий результат спільної роботи, гордість за своїх вихованців.

Учні четвертого курсу, удосконаливши свої знання та уміння, які здобували протягом попередніх років навчання, проявивши відповідальність та старанність, усіх здивували своїми кондитерськими витворами. Кожен виріб був дійсно вартим найвищої похвали, відзначався оригінальністю технології та оздоблення.

Фантазія і творчість, уміння і бажання працювати та удосконалюватися - ось той благодатний ґрунт, який дає такі чудові результати. Адже не часто можна побачити, а тим більше спробувати, торти у вигляді ляльки, бджілки, капелюшка, квітки, подарункового альбому, солодкого лебедяного озера із сімейкою лебедів, лісової галявини, ніжного серця та

ми та уміннями є зовсім недостатнім, хоча і необхідним. Рівень фахової майстерності учнів четвертого курсу дозволяє зробити висновки, що спільна праця майстра та учнів групи №18 принесла очікуваний результат та варта щирої похвали. Усі присутні на презентації перевірок робіт отримали естетичне та моральне задоволення, відмітивши роботу кожного учня без винятку.

Хочеться побажати учням подальших успіхів у навчанні, оволодінні професійними знаннями та уміннями, безперервного професійного росту, прагнення до самовдосконалення та успішної реалізації своїх здібностей у самостійному житті.

Іваніщева О.А., викладач

іншого.

Витончений художній смак та майстерність проявили автори тортів-ляльок Смукла Альона, Шаповалова Альона та Чемериський Вадим, торта "Ніжність" (Стасів Олександр), торта "Бджілка" (Гедз Олександр та Чайковський Олег), тістечок "Лебеді" (Довга Лілія), тортів "Ромашкове поле", "Серце", "Чарівна квітка" та інші. Свої уміння та навички учні відточували, проходячи практику на підприємствах ТБК "Інтер-Агро" торговельний комплекс "Слов'янський базар", "Солодка мрія", у ресторанах "Шахерезада" та "Буржуй", де прекрасно себе зарекомендували.

Сучасні технології кондитерського мистецтва настільки швидко вдосконалюються та змінюються, що володіння лише базовими знання-

МИЛОСЕРДЯ НАШИХ СЕРДЕЦЬ...

"Кожна людина заслуговує на повагу, тому що кожен із нас унікальний, безцінний" - такі слова ми чуємо часто в своєму житті, а хто реально задумувався над їх змістом? Мабуть, тільки одиниці.

Ви скажете: "Так, я розумію значення цих слів!". То скажіть, чому люди з вадами не відчувають вашої підтримки?

Інвалід - страшне і болюче слово, воно наповнене відразою, самотністю, болем і мороком. Коли люди не по своїй волі страждають фізично, ще й до того страждають морально, не відчуваючи ніякої підтримки, яка їм так потрібна.

Світ звик глумитись з людей, які й так обділені. У вас ніколи не виникало бажання "поставити" себе на місце тієї особи, яку ви ображаєте? Ви б відчули, що вони такі самотні і закриті тому, що ніколи для них не відкривали свого серця і вони бояться відкрити своє, бо на досвіді знають, що ніхто не сприйме його таким, як воно є.

Ці люди сильні, вірні, добрі і щедри. Просто їх треба сприймати серцем і душею, а не поглядом. Коли хочеш змінити світ, в першу чергу, починай з себе.

Нешаслива людина не тоді, коли в неї нема багато грошей, автомобілів і слави, а тоді, коли в неї нема навіть друга. Не щастить в коханні - це не тоді, коли вас вде-

сяте покинули, а тоді, коли ви ще ні разу його не відчували. Болить - це не тоді, коли ви зламали ніготь, а коли вдень і вночі викручує кістки. Страшно - це не тоді, коли прийшли екзамени, а коли в будь-який момент ти можеш осліпнути. Готова на самопожертву - це не тоді, коли позичаєш сусідові десять тисяч гривень, а коли даруєш своє серце іншому.

Тож бережіть їх, сильних і самотніх, бо саме вони найкраще відчувають нашу любов, теплоту, вірність. А взамін дарують нам свою в тисячі разів більшу і сильнішу.

О цій порі, коли буйніють трави,
Коли гуляє літо золоте,
Я знов сама все лічу старі травми -
Блукаю як весна вдалечині.

Мов та мурашка всім я не помітна
І серця теплоту ніхто не поміча.
А я ж жива, горю палким бажанням:
Відкрийте серце, то відкрию й я.

Я знаю, що колись відчинить
Й для мене світ ворота золоті:
Надія ще горить, вона не тліє,
А серце мріє про щасливу мить.

**Казанець Анастасія,
учениця групи №14**

ЖІНКА...

Людина народжується чистішою, як білий аркуш паперу. Так було і зі мною, коли я народилася, коли робила свої перші кроки, вчилася вимовляти свої перші слова. На цьому аркуші життя пише багато чудового і огидного. Треба докладати неймовірних зусиль, щоб записи твоєї душі були варті поваги. І тут немає ніякої різниці: хлопець ти чи дівчина. З дитинства батьки, бабуся, дідусі, розповідаючи нам казки або оповідання з життя, навчають бути добрими і лагідними. Вихователі в дитячому садочку і вчителі в школі навчають нас бути добрими, чесними, кмітливими, розумними. Всіх однаково навчають: і хлопців, і дівчат. Стаючи дорослими, ми мусимо вирішувати для себе, як вчинити і як розпізнати добро і зло. Ми повинні аналізувати себе і робити висновки. Повинні змінювати те, що не узгоджується з нашими принципами. І все ж таки перед дівчатами лежить більша відповідальність. Адже кожна дівчина в майбутньому буде не тільки вчителем, лікарем, юристом, економістом, дизайнером, але й дружиною і матір'ю. І тому повинна дбати не тільки про своє

майбутнє, а й про майбутнє своєї сім'ї, своїх дітей, а значить, про майбутнє своєї країни, своєї нації, всього людства. А це дуже велика відповідальність! І кому ж як не жінкам взяти на себе цей тягар! Почесний і священний тягар відповідальності за майбутнє прийдешніх поколінь!

Астрологи сьогодні свідчать, що Земля вступає в еру Великої жіночності. Жінка повинна сама піднятися духовно, щоб повести за собою. Одвічно стоять поряд слова: жінка-мати, жінка-сестра, жінка-дружина, розрадиця, кохана, єдина ... Саме вона має завжди і в усьому подавати приклад моральності, добра, вірності, терпіння, любові. Любові до Батьківщини, любові до оточуючих, любові до рідних. Бо саме в любові сила людини. Хоч там що, наше життя прекрасне, бо саме життя - це вже чудо. Недарма геніальний Моцарт свого часу сказав: "Життя - це завжди посмішка, навіть коли по обличчю течуть сльози".

І кому ж як не жінці нести в наше життя цей божественний вогонь любові - щодня, щомиті і в усьому.

Коваль І.А., майстер в/н

РОДИННІ ЦІННОСТІ

Життя в 90 словах. Колиска. Пелюшки. Плач. Слово. Крок. Застуда. Лікар. Біганина. Іграшки. Брат. Двір. Гойдалки. Дитячий садок. Школа. Двійка. Трійка. П'ять. М'яч. Підніжка. Гіпс. Ліжко. Бійка. Кров. Розбитий ніс. Двір. Друзі. Дискотека. Інститут. Весна. Літо. Сесія. Хвости. Літо. Табір. Поганий сон. Кава. Сесія. Диплом. Романтика. Любов. Зірка. Руки. Пари. Ніч без сну. Весілля. Теща. Дружина. Сварка. Життя. Біда. Вина. Дім. Робота. Дім. Сім'я. Сонце. Літо. Сніг. Зима. Син. Пелюшки. Колиска. Стрес. Безсоння. Постіль. Бізнес. Гроші. План. ТБ. Серіал. Дача. Вишні. Кабачки. Сивина. Мігрень. Окуляри. Онук. Пелюшки. Колиска. Стрес. Тиск. Постіль. Серце. Нирки. Кістки. Лікар. Речі. Труна. Прощання. Плач.

Кожен із нас переживає ці етапи, але більшість цього не цінує. Звичайно, життя - це не тільки сміх донечки чи сина в колісці або їхні перші кроки, досягнення. Будь-яке життя, добре прожите, - це довге життя. І не важливо у скільки років з'являються зморшки і болить спина, а материнські руки вже не такі гладенькі, але як завжди теплі та ніжні, і це - найголовніше.

Сьогодні українці живуть матеріальними цінностями, а точніше - існують. Де поділися ті веселі дівчата та хлопці, котрі щовечора збиралися у величезні компанії та співали пісень? Наша щира, українська душа була чи не найпершим взірцем у цілому світі. Усі ці риси давно втрачені народом і чи постануть із забуття - невідомо.

Що становлять духовні та сімейні цінності? Я вважаю, що це не тільки позитивні риси характеру такі як: щирість, відкритість, доброта, вміння підтримати людину у скрутній ситуації та ще велика кількість найкращих, але вже таких стандартних рис людської душі. Кожен із нас потребує для себе ідеального життя і прагне досягти своєї мети будь-яким шляхом. Саме в цьо-

му проявляються егоїзм та підступність. Ми звикли до того, що духовні цінності - це тільки позитив, але негативні риси - це частка душі кожного, і ми, на жаль, самі сіємо бур'ян на чисте поле. А що відбувається у сімейному житті, коли назовні проявляються егоїзм, недовіра, зникає кохання, що також відіграє значну роль у формуванні духовного стану людини?

"Сім'я - фортеця моя"... Мов заклинання. Бо й справді, в усіх суспільних відносинах, за будь-

яких політичних умов сім'я, родина були - і, на щастя, ще є - могутнім прихистком, оберегом людської душі протягом усіх часів. Жити в парі, любити, мати розуміння й підтримку - правичне й нестаріюче бажання, мрія, яку означив людині сам Бог.

Українці за довгі віки сформували сторінку родинних цінностей, якими, поза всяким сумнівом, можна гордитися і які звучать так: подружня вірність; піклування батьків про дітей; піклування дітей про батьків і старших у сім'ї; пошана до предків; взаємна любов і повага між батьками; злагода та довіра між членами сім'ї; відповідальність кожного за інших членів сім'ї; здоровий спосіб життя; дотримання прадавніх народних звичаїв, охорона традицій; гостинність; створення багатодітних родин.

Усі ці цінності закладаються ще у досить ранньому віці, коли малюк спостерігає за стосунками батьків та їх ставленням до самої дитини. Недоречно наводити приклад того, як впливає на дитину нестерпне сімейне життя, коли батьки сваряться чи піднімають руку на доньку або сина. Результат завжди один - закрита назавжди душа найдорожчої людини. Отже, можна бути впевненим, що постійні сварки, брехні та бійки не приведуть ні до чого гарного у сімейному житті, не плекатимуть внутрішнього світу.

Справа не в тому, як на тебе впливають інші, а в тому, як ти впливаєш на інших. Тому постійна замкненість у собі приносить тільки шкоду. Щоб прожити гарне життя, потрібно бути собою, відкриватися іншим, бути готовим на самопожертву.

Наповнюйте свій духовний світ тільки позитивом! Дружня сім'я, де панує тільки любов і радість, щирі друзі - це запорука гарного настрою та духовного збагачення.

Коваль О.В., викладач

Великий піст вважається одним із чотирьох багатоденних постів і пов'язаний із євангельським переказом про те, як Господь 40 днів постився у пустелі. Сім тижнів вірні обмежують себе в земних задоволеннях і присвячують більшу частину часу духовному життю. Вінчає Великий піст свято Воскресіння Христового.

Піст - це не лише відмова від певної їжі, але й від усіх шкідливих звичок та розваг. Це час покаєння, роздумів і старанних молитов. Тому, наприклад, гніватися або сумувати під час посту так само грішно, як пити вино або їсти м'ясо. Краще порушити піст щодо вживання певних страв, ніж погордувати спілкуванням з близькими, які не суворо дотримують посту.

Перша неділя Великого посту називається "неділя збірна". У цей час уже зазвичай тане сніг, тому кажуть: "Неділя збір - тече вода з гір". У цю неділю дівчата варили колись кашу з маком і на короткий час закопували її в землю - "щоб недоля пропала".

Четвертий тиждень Великого посту - середохресний, бо в середу на цьому тижні відмічають свято хреста. У цей день господині печуть "хрести" з маком і змащують їх медом. Частину "хрестів" зберігають на час сівби. На цьому ж тижні сіють мак, а також розсаду капусти й помідорів, бо існує повір'я, що її обов'язково треба сіяти в піст - "щоб морозу не боялась".

Українські народні традиції у Великий піст

П'ятий тиждень посту називається Похвальний, у суботу цього тижня - свято Похвали Пресвятої Богородиці. У цей день не можна працювати, а можна тільки розсаду сіяти.

Неділя за тиждень перед Великоднем називається "Вербною", "шутковою" або "квітною", а тиждень перед цією неділею - "вербним". У цей тиждень не можна сіяти конопель і городини, бо "буде ликовате, як верба", а також буряків, бо "будуть гіркі".

Шоста субота - Вербна або Лазарева.

У Вербну неділю святять вербу. Звичай святити гілля дерев пішов від тих часів, коли люди встеляли пальмовим гіллям дорогу Ісусу, що в'їжджав у Єрусалим на віслику. Звичай дуже старий, бо вже в "Ізборнику" (1073 р.) згадується "Праздньник вьрбьны".

Біля церкви збирають велику кількість вербового гілля й після відправи Богослужіння священник окроплює це гілля свяченою водою. Вважається, що це свято дітей, бо під час церковного обходу на вечірні діти носять вербу: кому трапиться найбільша гілка верби - той щасливий. Колись господарі, повертаючись із церкви з освяченим гіллям верби, зразу йшли на город або в поле, аби посадити відразу ж кілька гілок, "щоб росла Богові на славу, а нам, людям, на вжиток". Решту заносили до хати й ставили на покуті під святими образами. Свячена верба завжди була у великій пошані, тому навіть найменше гілля, що залишалось після освячення, палили на вогні, щоб "боронь Боже, під ноги не потрапило".

Останній тиждень перед Великоднем називають білим або чистим. На цьому тижні віруючі люди дотримуються посту так само суворо, як і в перший тиждень. Найважливішим днем тижня є четвер, який називається чистим, світлим, великим, страсним або живним. Чистий четвер - це свято весняного очищення. Люди чистили все в хатах, коморах, стайнях, на подвір'ї, та прикрашали все по-святковому. Самі ж купалися, особливо для того, щоб позбутися хвороб. Увечері в церкві відправлялися "Страсті". У цей день намагаються додержувати врочистий спокій - без сміху, співів, голосних розмов у той час, коли в церкві читають Євангеліє. Повертаючись із церкви, люди намагались донести страсну свічку додому так, щоб вогонь не згас. Для цього робили спеціальні ліхтарі з кольорового паперу

або фарбованого скла. У Чистий четвер була традиція колоти кабанчиків та поросят, щоб на Великдень на столі були шинка й ковбаса. А Чистий четвер, за повір'ям, сприяв тому, що в "салі цих свиней ніколи не заведеться нічого - ні противного, ні вредного". Цей звичай зберігався в Україні до початку 30-х років, поки йому не завадило колгоспне господарювання.

У Страсну п'ятницю люди віруючі нічого не їдять до виносу плащаниці з вівтаря на середину церкви. Обід зазвичай пісний, навіть рибу не можна їсти - обходяться капустою, картоплею, огірками. Не можна також ні шити, ні прясти, ні рубати дрова й, взагалі, що-небудь тесати сокирою. Не можна також співати, бо "хто співає в Страсну п'ятницю, той на Великдень плакати буде". У п'ятницю господині печуть паски. Куштувати їх до освячення суворо заборонено - гріх.

У Великодню суботу роблять крашанки або писанки. Найбільше роблять червоних крашанок, бо вони нагадують про кров Спасителя. Існує багато орнаментів, якими прикрашають писанки - залежно від регіону країни. У писанкарстві в наш час убачають не тільки історичний зміст, а й мистецький.

У Великдень до заутрені всі йдуть до церкви. Після святкової літургії святять "свячене", хрестосуються та поздоровляють одне одного словами "Христос Воскрес!" та відповіддю "Воїстину Воскрес!". Потім ідуть додому, вмиваються, моляться й сідають за стіл. Наступає "розговіння".

Олійник Л.М., майстер в/н

МНОГІЇ ЛІТА. БЛАГІЇ ЛІТА

Продовження (початок у номері № 45 (70))

Щодень на вашому столі місце овочам. Найпоживніші ті, що найбільше запалені, напоєні сонцем. Перший - буряк, немає на землі ліпшої їжі. За ним - квасоля, гарбуз, ягоди, морква, томати, перець, шпинат, салат, яблука, виноград, сливи...

М'ясо, якщо кортить, їсти можна. Але рідко. Не варто зазіхати на свинину, не одного вона дочасу понесла на той світ. А тоненька скибка сала піде на користь. Але не коптять його. Нащо смолу споживати?

Коров'яче молоко нічого не дає людському тілу. Хіба що кисле.

Погана їжа - ковбаса, смажена картопля, печиво, солодоші, консерви, маринади. Найкраща їжа - це крупи, квасоля, зеленина. Судіть за тваринами. Хижак наївся м'яса - ледве суне, лінивий. А кінь з віса день воза тягне. Сарничка з трави аж літає.

Якщо на столі риба - ти пан. Риба очищає і молодить, як і вода, звідки вона прийшла. Знак риби носив Ісус. Риба, сухий житній хліб, овочі - найкраща вам гостина.

Усе, що росте в вашому саду, - вам на здоров'я й поживу. Кожне зело, яке плекала ваша рука, вдвічі поживніше, ніж куплене. Я радію їм, як дітям. І вони це чують. Рослинка вгадує, чого нам бракує і дає нам це. Все під ногами, що потрібно нашому тілу. Все в Небі - що потрібно душі.

Кожен овоч у міру стиглості вкидайте у пивниці в посуд з водою, нехай там кисне і народжує молодильну силу. А зрілі плоди-падаліці та ягоди сушіть на горіщі, а потім варіть з них узвари. Взимку це врятує вас від слабості і про-

студи. Чоловікові після 50-ти узвар із груші-дички пити необхідно якнайчастіше.

Їсти краще жменьками, але часто. Щоб менше їсти, пийте багато води і узварів, їжте грубу і сиру горобину. З вечора четверга до вечора п'ятниці нічого не їжте, лише пийте воду.

Постіть - найбільша благодать. Ніщо не кріпить і не молодить вас так, як постування. Кістки стають легкими, як у птиці. А серце веселе, як у дитини. З кожним великим постом ви наче молодшаєте на кілька літ.

Здоров'я - це перша і найважливіша потреба людини, яка визначає здатність його до праці і забезпечує гармонійний розвиток особистості. Воно є найважливішою передумовою до пізнання навколишнього світу, до самоствердження і щастя людини. Активне довге життя - це важлива складова людського фактора.

На жаль, багато людей не дотримуються найпростіших, обґрунтованих наукою норм здорового способу життя. Одні стають жертвами малорухомості, що викликає ослаблення м'язової тканини, інші зловживають надлишком в їжі з майже неминучим у випадках розвитком ожирінням, склерозу судин, а у деяких - цукрового діабету, треті не вміють відпочивати, відволікатися від виробничих і побутових турбот, вічно неспокійні, нервові, страждають безсонням, що в підсумку призводить до численних захворювань внутрішніх органів. Люди, піддаючись згубним звичкам: курінню і алкоголю, активно вкорочують своє життя.

Здоровий спосіб життя - це спосіб життя, заснований на принципах моральності, раціонально організований, активний, загартовую-

ЕЛІКСИР ЖИТТЯ ПОРУЧ

чий і, в той же час, що захищає від несприятливих впливів навколишнього середовища, що дозволяє до глибокої старості зберігати моральне, психічне і фізичне здоров'я.

Тисячі років людство шукало чудовий еліксир життя, відправляючи казкових героїв у далекі подорожі за тридев'ять земель. А він виявився набагато ближче - це фізична культура, дає людям здоров'я, радість, відчуття повноти життя. Сучасний фахівець повинен бути загартованим, фізично культурною людиною. Будувати себе, своє здоров'я за жорстким графіком важко. Але якщо це вдається, то вдається і все інше.

**Петелько В.В.,
викладач фізкультури**

"Шановна подруго!

Мені важко визнати те, що ти куриш. На вулиці я бачу багато твоїх ровесниць, які курять, і завжди згадую тебе. Куріння - це справа добровільна. Тільки якщо почала читати мого листа, дозволи висловити свою думку. Багато юнаків хворіють на різні хвороби і так далі. Ти в майбутньому маєш бути мамою! Подумай: а якщо ТВОЯ дитина почне курити, які заходи будеш проводити ТИ, щоб цього уникнути!!! Будеш ти переживати за її здоров'я?!

Ні, я не буду лякати тебе прикладами, що краплина нікотину вбиває коня. Ти - не кінь, ти - людина, до того ж моя найкраща подруга. Ти молода, і життя твоє тільки набирає обертів. А від куріння стане хрипким голос, почорніють зуби, шкіра стане сіруватого відтінку. Ти вже в 25 років будеш виглядати набагато старшою. Ось така справжня ціна твого куріння! Я розумію, що ти знаєш наслідки цієї звички. І я маю надію на твоє розуміння. Подумай над цим!!!

**З любов'ю твоя подруга
Тихонюк Т., учениця групи № 21**

"Шановний друже!

Я не буду тебе повчати, але ти маєш знати і розуміти, що ти робиш. На жаль, в наш час палять всі і не розуміють, навіть не задумуються, що це таке і як воно впливає на організм. Наш організм - це машина, яка працює 24 години на добу і яка також може зламатись, але при цьому коли ти палиш, ти ламаєш сам свій організм. Коли людина палить, вона думає, що це модно... Повір - це зовсім не так! Ти думаєш, що ти виділяєшся серед інших. Повір - це зовсім не так! Якщо ти дівчина і палиш, жоден хлопець не підійде до тебе, не скаже: "Привіт", а тим паче: "Давай познайомимось". З куріння починається все: за сигаретою - алкоголь, за ним - організм відчуває прилив адреналіну, що не завжди закінчується добре і, найстрашніше, коли людина в такому стані, вона хоче поспробувати ще

(продовження статті опублікованої в попередньому номері)

щось нове, а потім тож перед тим, як будеш знову палити, ти подумайся, чи варто це! Чи коштує одна сигарета п'ятнадцяти хвилин твого життя, адже воно прекрасне і таке коротке! Кожна людина особлива по-своєму і ти також особливий. Знай це і цінуй кожну хвилину свого життя.

З повагою твій друг."

Іванченко О., учениця групи № 23

"Привіт, Вікторе!

Як справи? Я ось чому тобі пишу: нещодавно прочитав в енциклопедії, що куріння впливає на здоров'я не тільки курця, а й на здоров'я оточуючих, причому майже однаково. В тебе ж є менший брат і ти біля нього часто куриш. Ти ніколи не думав про те, що це йому шкодить? В нього також можуть виникнути хвороби, як наслідок твого куріння. Всі ми вже давно знаємо, що курці помирають рано, хворіють на різні хвороби. Ми багато про це говорили, але ти висновків так для себе і не зробив. Я хотів би, щоб ти замислився над своїм майбутнім. Незабаром в тебе буде своя сім'я: дружина, діти. Ти хотів би, щоб вони палили, так як ти? Правда ж - ні. Подумай, який вплив на їх здоров'я ти зробиш, якщо будеш палити і надалі. Подбай про своїх майбутніх дітей, про їхнє здоров'я і життєві цінності. І, в першу чергу, ти допоможеш собі, а потім і своїм рідним. Зроби висновки доки не пізно."

Овчарук Ю., учень групи № 1

"Привіт, Сергію!

Як твої справи, здоров'я? Сьогодні вранці прочитала статтю в газеті "Куріння в житті молоді". Там розповідають про те, як шкодить куріння здоров'ю молоді, а найбільше мене вразило те, що страждають не тільки ті хто курить, а й ті, хто їх оточує. Людина, яка починає курити, не відразу замислюється над тим, яку це принесе шкоду здоров'ю в майбутньому. А починають розуміти це, коли стають

віч-на-віч із хворобою, але повернути все назад неможливо. Мабуть курці не звертають увагу на застережні надписи на пачках цигарок, їх цікавить вміст в середині. А те, що куріння призводить до захворювань на рак легень, серцево-судинну дистонію та багато інших хвороб їх не турбує. Кожен із нас думає, що це буде із кимось іншим, але не з ним. Але, на жаль, саме хтось із них і стане жертвою цих хвороб.

На мою думку, найстрашніше те, що курять вагітні жінки, які шкодять не тільки своєму здоров'ю, а й ще ненародженій дитині. Яке ж ми маємо право шкодити здоров'ю інших!

Сергію, ти дуже для мене дорога людина, твоє здоров'я мені не байдуже. Тому я звертаюсь до тебе із проханням кинути палити. Я розумію - це важко, але, все ж таки можливо, якщо дуже захотіти. Потрібно просто мати силу волі, велике бажання та людей, які тебе підтримають у цьому. А вони у тебе є і одна з них - Я. Тому прочитай мій лист і, благаю, замислись над моїм проханням.

У тебе все вийде. Все в наших руках. Життя одне - збережи його!"

Денисюк О.

"Привіт, мій любий друже!

Ми вже не бачились з тобою довгий період часу. Ти, мабуть, думаєш чому я тільки зараз про тебе згадала!? Можливо тому, що весь цей час я лежала в лікарні з раком легень. І тільки зараз мене виписали. Бо залишилось мені жити всього декілька днів. Ти, мабуть, думаєш до чого я веду. А веду я до того...коли ми тільки познайомилися ти запропонував мені сигарету і я погодилась. Після того я почала палити постійно. А що сталося потім зі мною я тобі розповіла на початку листа. За цей час ти не запитав навіть, як мої справи.

До речі, а як твої справи? Ти досі палиш?"

Пілецька Н., учениця групи № 20

*Листи подані без корегування і виправлень.

ТВОЯ МАЛЕНЬКА ЧАСТОЧКА ВЕЛИКОЇ ЗЕМЛІ

Моїм рідним селом, де я народилася і де пройшло моє безмарне дитинство є с. Стодольці Жмеринського району Вінницької області. Розміщене на найвищій точці Подільської височини й оточене квітучими садами, запашними луками, родючими полями та загадковими багаторічними лісами, милує очі і радує серце. Це моя маленька рідна Батьківщина.

Перша згадка про село датується 1580 роком. Називалось воно Стодольці, що походить від назви приміщення - стодоли, в якій селяни зберігали непомолочені снопи. Хоча в людей незнайомих назва асоціюється зі словами "сто" і "дуля", що завжди викликає усмішку на їхніх устах.

Люди старшого покоління нашого села та навколишніх кажуть не Стодольці, а Стоділки. Тому ще одна версія - в селі жило сто ділків, майстрів. Тому й найпоширенішими прізвищами були Олійник, Мельник, Ковбасюк, Коваль, Овчарук, Довбня, Колісник, Шевчук, Кухар, Токар. В кожній хаті колись був ткацький верстат, кож-на жінка робила полотно.

Деякі старожили стверджують, що село засновано у 1616 році поміщиком Камінським-Щеповим.

В селі нараховувалось 1936 га орної землі. Із них 500 га належало поміщику Генріху Ротту, 712 га генерал-майору Данільчуку, 100 га куркулям Вербаховським, 105 га Бевзу Прокопу, 100 га Мельнику Антону, 68 га - церкві, решта 351 га селянам.

Генерал-майор Данільчук побудував маєток в південно-західній частині села, на підвищенні, який прикрашає наше село і до сьогодні. В 2000 році наше село відвідав нащадок-праправнук сестри пані Данільчук, швейцарець за походженням, Марк Паю, житель міста Лозанна.

Він був приємно вражений колишнім маєтком. Залишив фотографії 1903 року.

У 1665 році поселення знаходилось в пожиттєвому утриманні шляхтича Сосновського.

У XVIII столітті Стодольці належали до Барського староства.

Історія моїх Стодольців невід'ємна частина історії нашої країни. Вулиці мого села напевне пам'ятають роки встановлення радянської влади, колективізацію, голодомор 33 року, роки фашистської окупації та важке післявоєнне життя.

Село жило і живе працею, турботами і проблемами. Але завжди в селі звучала і зачаровувала щира українська пісня. Жінки співали в полі, на святах. Тому в 2001 р. було створено аматорський колектив "Материнка". Сьогодні основну частину населення становлять пенсіонери, але село не занепадає, в ньому працює бібліотека, сільський клуб, школа. В сільському будинку культури проводяться різні культурні програми та сільські збори. Люди в селі вирізняються своєю працьовитістю та добротою. Вони окультурюють Стодольці і не дозволяють їм занепасти.

Інформація, яка збереглась є дуже цікавою, важливо її не втрачати. Тому я завжди буду цікавитись долею своєї маленької Батьківщини, пам'ятатиму її історію, цінуватиму звичаї та обряди, берегти пам'ятки і шанувати святі місця, бо це моя часточка маленької землі.

**Оранська Марія,
учениця групи № 23**

Пані Данільчуки з родиною, 1903 р.

ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

З кожним роком на ринку праці вимоги до робітників зростають і молоді все важче влаштуватись на роботу. В умовах кризи пропозиції робочих місць значно скоротилися, а, отже, і шанси людини без стажу влаштуватись на роботу мізерні. Тому тема молодіжного працевлаштування в нинішніх умовах економіки є актуальною та загальноважливою.

Молоді, яка отримала освіту, важко вперше влаштуватися на роботу, яка б відповідала отриманій професії або спеціальності. Одним із варіантів вирішення цієї проблеми є активна політика держави, спрямована на забезпечення робочими місцями молодих людей.

Протягом останніх років Україна зробила багато для формування і реалізації нової державної молодіжної політики, спрямованої на створення державою умов для надання кожній молодій людині соціальних послуг з навчання, професійної підготовки та працевлаштування. Статтею 43 Конституції України зазначено, що "кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він сам вільно обирає або на яку вільно погоджується, а ст. 46 закріплює, що "громадяни мають право на соціальний захист у разі... безробіття з не залежних від них обставин", тобто захист також гарантується з боку держави.

На стан ринку праці впливає рівень життя та стандарти життя молоді. Високий рівень та стандарти життя молодих людей проявляються у вимогах до умов праці. Це, перш за все, стосується оплати праці, шкідливих умов, травматизму, та, звісно, престижності роботи.

Освіта розглядається як інвестиції в людський капітал, який в пост-індустріальному суспільстві є найбільш вагомим елементом національного багатства. Під людським капіталом дослідники розуміють накопичені продуктивні здібності, знання, обдарування.

Учні групи №33 поставили собі за мету дізнатись думку наших студентів. Для цього ми провели анкетування, в якому дали змогу вільно висловитись про майбутнє працевлаштування. Були розглянуті такі питання: " Чи замислювався ти над майбутнім працевлаштуван-

ням? Які з способів знайти роботу тобі відомі? Який з них ти вважаєш найефективнішим?" та багато інших. Звісно, кожен відповів по-своєму, але можна виділити декілька загальних відповідей. На запитання "які з способів знайти роботу тобі відомі?" більшість відповіли - інтернет, засоби масової інформації, газети та знайомі, але найефективнішим способом вони вважають - отримання інформації із газет та сприяння знайомих.

На сьогоднішній день найбільш актуальні професії на ринку праці є менеджер з продажу. В умовах жорсткої конкуренції бізнесменам просто необхідні професійні рекламники, які зможуть залучити людей до їхньої продукції.

Далі в рейтингу йдуть інженери та кваліфіковані працівники. Після них ідуть бухгалтери, продавці та торгові представники. Найцікавіше: раніше торгові представники були більш затребувані, ніж продавці.

У конкурентній боротьбі за робочі місця молодь має гірші шанси на працевлаштування. Велика частка молоді, яка не витримала конкурентної боротьби з представниками старших вікових поколінь, виштовхується на нерегульований ринок праці. Серед молоді досить поширеною є тіньова зайнятість, що не сприяє нормальному розвитку робочої сили молоді.

Підсумовуючи наше дослідження, робимо висновок: підтримка держави дуже потрібна для молоді, особливо в питаннях працевлаштування. Якісна розробка та здійснення нормативних актів щодо умов, прав та гарантій зайнятості, механізму працевлаштування та соціального захисту забезпечать легке входження молоді в економічну сферу та задоволення попиту на робочу силу на регіональному ринку праці. Хоча держава робить кроки на зустріч студентам, але якщо самі вони не почнуть діяти, тобто відповідально та серйозно відноситись до навчання, тоді не зможуть досягти поставлених цілей - знайти високооплачувану роботу.

Лиса Ольга., Лецька Вікторія., учні групи № 33

Рік в українців, як і в усіх інших слов'янських народів, складався із двох циклів, відповідно і новоріччя святкувалось двічі.

Весняне новоріччя розпочинали зустрічати в день Явдохи (14 березня), це ймення означало буквально "життєславна" і звучало як Явдоня. Асоціюється це ім'я з покровительством земної природи і знаменує пробудження життєвої сили землі.

За повір'ям, цього дня прокидається від зимової сплячки бабак, виходить на світ, свище трічі, а потім знову лягає на другий бік і так спить аж до Благовіщення. І ховрашок, кажуть, перевертається на інший бік.

Селяни вірили, що в цей день повертаються з вирію ластівки. Побачивши пташину, вони кидали в неї жменю землі й говорили при цьому: "На тобі, ластівко, на гніздо!". Це для того, щоб швидше приходила весна та прилітали всі ластівки, бо як відомо, одна ластівка ще погоди не робить.

Ластівки в Україні завжди користувалися особливою шаную та охороною. Вважалося, що руйнувати гніздо ластівки - великий гріх.

Цього дня заносили до хати талу воду, вмивали дітей і самі вмивалися. Люди вірили - як умитися на Явдоху молоком, будеш на обличчя

гарним. А ще кропили водою стіни - щоб ті дихали. Давали цю воду курям, щоб добре неслися, коровам - щоб доїлися.

Починаючи з цього дня, діти ходили по дворах і славили прихід весни, співали закличні веснянки і носили із собою вирізаних з дерева ластівок або випечених "жайворонків".

У цей день наші предки зустрічали весну, виходячи до схід сонця на горби, ставали на воротах або вилазили на дерева і закликали її. "Жайворонки", "соловейчики" дарувались весні як жертвоприношення. З Явдохи починаються і магичні весняні ігри - "веселки", "гаївки", "гагілки", "ягівки" (так вони називались у різних місцевостях), що "допомагали" весні у її оновленні аж до Зелених свят.

природа починала оживати від зимової сплячки і люди вже чекали весну. Провісником весни є приліт перелітних птахів. Саме на сорок святих влаштовували обряд зустрічі пернатих. Для цього жінки напередодні випікали спеціальне печиво - "жаворонки", "голуби". Потім це печиво, або ж дарували сусідам, або ж вивішували на деревах. Ще влаштовували обряд спалення солом'яного опудала - символ зими.

БЕРЕЗЕНЬ

За традицією, на Сорок Святих пекли сорок пампушок або пирогів з капустою, квасолею, сушнею. У цей день юнки варили сорок вареників із сиром і частували хлопців, щоб мороз любистку не побив - найшанованіше дівчатами зілля. Школярі приносили вчителів сорок бубликів за добру науку. На Сорок Святих сорока приносить 40 паличок до гнізда.

Хоч цей день і вважався провісником весни, але люди вірили, що ще можуть бути сорок приморозків і Сорок Святих ще мо-

жуть сорок лопат снігу кинути.

Дуже символічним цього дня був обряд топтання рясту: вважалося, що той, хто його потопче напровесні, забезпечить життя й здоров'я впродовж року. Якщо в цей день тепло, то стільки днів буде гожа днина, а холодно - бути сорока морозам.

Від Сорока Святих ще буде сорок морозів, але весна вже близько.

30 березня відзначалося свято святого Олексія, яке у народі мало назву **Олексія теплий**.

За повір'ям, у цей день настає справжнє тепло - прокидається звірина, бджоли беруться до роботи. На Теплому Олексі вівсянка наспівує: "Покинь сани - бери віз", а щука-риба хвостом лід розбиває.

На Теплому Олексі розпочинають роботи на пасіці. У давнину цього дня пасічники виносили вулики з зимівників, розкривали їх, і бджоли робили перший облїт. В цей день ведмеді покидають своє лігво і йдуть шукати поживи, а лисиці переселяються зі старих нїр у нові, і що в перші три дні свого переселення вони слїпі й глухі: "ходять, як у мавеві, їм, бач, кури сняться".

На Олексія прагнуть затримати журавлів, оскільки гніздо цього птаха приносить у хату щастя. Діти вибігають на вулицю і, побачивши журавлиний ключ, кричать йому

вслід: "Журавлі, журавлі, я вам до рогу перейду!".

Якщо дівчина зустріне лелеку - має впасти ниць.

Перед нею швидко стане суджений. Хто на Теплому Олексі почує вівсянчину пісню, буде весь рік веселий. Якщо промовити до неї: "Іду в ліс по рогіз, ходи зі мною", то рік буде врожайним на ягоди та гриби.

Тепла та сонячна погода на Олексі віщує врожай на хліб і багаті рої. Якщо ранок ясний, рої будуть виходити ранками, а якщо вечір ясний - вечорами. Якщо цього дня вибрати найкращі зерна для посіву, врожай вродить щедрий і буде чистим, як золото.

Дівчата колись вірили в те, що як на Теплому Олексі подарувати жебракові сорочку, не забаряться старости. Вони шили й вишивали по тай від матерів і, входячи в церкву, вручали біднякам дарунки. А ще напередодні Теплому Олексі йшли ввечері на леваду, де росла стара верба, та із заплученими очима виламували гілочку. Якщо вона виявлялася рівною і довгою, майбутній чоловік буде високим і струнким. Ту гілочку вдома освячували і у церкві намагалися торкнутися нею хлопця, який подобається. **Христя**.

У березні, в третю неділю Великого посту, святкувалась

Цього тижня, який називався ще "хрестопоклінним", по всій Україні випікали хліб у формі хреста. Частина спеченого хліба з'їдали, а другу - ховали до комори в зерно. Коли сіяли ячмінь чи овес, ярову пшеницю, господар брав і собою той хліб у поле. Його клали на землю, молилися Богу, з'їдали частину і промовляли: "Господи помози, Господи, благослови. Дай, Боже, і на той рік їсти свій хліб".

ТРАДИЦІЇ У МОЄМУ ЖИТТІ

У кожного народу є свої традиції. Їх історія сягає в глибину віків, поєднує в собі уявлення про світ, ставлення до релігії, ознаки побуту.

В останні роки ми часто звертаємося до традицій, бо усвідомлюємо себе частиною великого народу з багатющими надбаннями культури. Той, хто не знає своєї культури і цурається своєї мови, не може з пошаною ставитись і до культури інших народів.

Усвідомлення своєї причетності до великого народу - є усвідомленням себе самого, усвідомленням своєї значимості в світі.

Моє перше ознайомлення з народними традиціями відбулося давно, коли я був ще дуже малим.

Було мені років п'ять-шість, коли я сам свідомо поніс вечерю до свого хрещеного. Тепер я знаю, що було це на Святвечір перед Різдвом. Надворі вже стемніло, але ніхто не боявся темряви, дітей було дуже багато, хто ніс вечерю до родичів, а хто - колядував. Тоді я вперше почув колядки. Прийшовши додому, намагався згадати почуте на вулиці, але не зміг. Моя прабабуся розтлумачила мені і значення слів із почутої колядки, і самого обряду.

Але найповніші враження про народні обряди я привіз зі Львова. Разом з іншими учнями нашої школи два роки тому я побував на екскурсії у цьому старовинному місті. Наша подорож була не тільки цікавою, а й пізнавальною, бо ми не просто спостерігали народні різдвяні обряди, а й брали в них участь. Повернувшись додому, я навчив своїх друзів різдвяних пісень, почутих там, а наступного року ми й самі ходили колядувати, щедрувати й посівати. Так що всі Святки пройшли незабутньо. Відтоді я цікавлюся традиціями інших народів. Я із задоволенням читаю книжки, які містять свідчення про історію і культуру того чи іншого народу, я порівнюю наші звичаї з традиціями інших регіонів України та інших слов'янських народів.

Як приємно іноді буває дізнатися, що українські традиції багатші, мова - милозвучніша, пісні - мелодійніші. Яка гордість наповнює душу за увесь народ і за себе особисто. Навіть дивно буває: хтось милується українською народною піснею, а ти так пишаєшся, наче тебе особисто похвалили.

Скільки обрядів довелося мені побачити: і весілля, і свято Купала, і свято першого снопа... А скільки ще доведеться побачити! Адже світ такий великий, життя таке дивовижне, а традиції допомагають збагатити його.

**Вітаємо співробітників,
які святкували свій День народження у січні:**

Нічальчук Михайло Михайлович; Мельник Валентина Степанівна; Макаров Іван Романович; Саїнський Анатолій Францович; Нігальчук Любов Пилипівна; Нагірна Тетяна Василівна; Гоцуляк Наталія Олександрівна; Голота Максим Васильович.

**У лютому свій
День народження
святкують:**

Петренко Галина Петрівна,
Молодова Наталія Анатоліївна,
Лашук Лілія Василівна,
Довгань Ірина Іванівна,
Клівіденко Сергій Володимирович,
Веретянова Олена Олегівна,
Цимбалюк Діана Миколаївна,
Тимощенко Євген Степанович,
Капітанчук Валентина Олександрівна,
Гавриш Наталя Леонідівна

Нехай душа у Вас ніколи не старіє,
На білій скатертині будуть хліб і сіль,
Своїм теплом Вас завжди сонце гріє,
Слова подяки линуть звідусіль.
В житті нехай все буде, що потрібно,
Без чого не складається життя:
Любов, здоров'я, щастя, дружба
Та вічна нестаріюча душа.
Смійтеся більше і менше сумуйте,
Щораз багатійте, ще краще газдуйте,
Хай думи ніколи спочинку не знають,
Хай легко, мов крила, внучат пригортають,
Хай серце ще довго тріпоче у грудях,
Живіть до ста років на поміч всім людям;
Здоров'я міцного Вам зичимо щиро,
Ласки від Бога, від людей добра
На многії і щасливії літа.

**Вітаємо
із Днем народження!**

**Колектив майстрів виробничого
навчання від щирого серця вітає
майстра в/н Кирилюка М.М.
з народженням
сина**

Если посмотреть на небо и приглядеться к звёздам, то можно заметить, что все они такие же разные как и люди. Рождается человек и на небе появляется новая звезда. Если человек здоров, то его звезда светит ярко, если болен — тускло, умирает — его звезда падает с неба.

Желаем, чтобы звезда Вашего сына светилась очень ярко и никогда не падала.

Древние греки полагали, что у человека назывались мойры. Первоначально — своя мойра. Потом число этих пос, Клото и Лахесис. С ними представляли себе в виде старухи еще до рождения, Клото прятимо приближает будущее и, так вот, дорогие виновники бы Клото нить жизни пряла нила счастливый жребий, потрые углы и лабиринты, а у Ат она их очень долго точила, перед тем

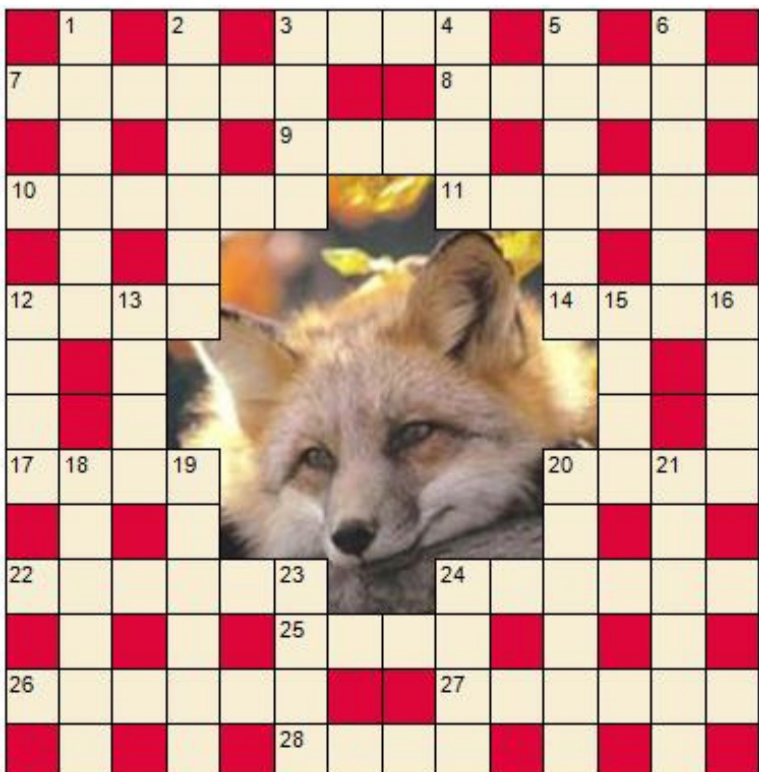
ческой судьбы есть свои богини. Они но считалось, что у каждого человека богинь было сведено к трем: Атро — связывалась вся жизнь человека. Их рух. Лахесис назначает жребий дет нить судьбы, Атропос неотв — перерезая нить, обрывает жизнь. торжества! Мы желаем Вам, что — крепкой и толстой, Лахесис хра — могая миновать жизненные ос — ропос затупились ножницы, и как сотворить неотвратимое.

Однажды к королю, который прославился своими добрыми делами, пришел ученый старец и принес ему три дара. Он сказал: «Мой первый дар — это здоровье! Пусть не подвластен будешь ты болезням. Второй мой дар — это забвенье, забвенье страхов, горестей и прошлых бед. Пусть они не отягощают твоей души! Третий дар — дар интуиции, что, как волшебный код, подскажет в жизни нужный ход». Все эти три дара: здоровья, забвенья горестей и страхов и интуиции, которые бы вела по жизни счастливым путем, мы желаем виновникам торжества!

КРОССВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛИ:

3. См. фото. 7. Античный город, последний день которого изобразил Карл Брюллов. 8. Мифологическое животное, изображаемое на государственных символах Исландии. 9. По работе и плата, по товару и ... (посл.). 10. Боязливому по уху — смелому по ... (посл.). 11. Видит кот ..., да рыло коротко (посл.). 12. Повторение в отношении к учению. 14. И спесивый, и крутой, и кроткий. 17. Обождённый летун. 20. Когда не дают зарплату, — их приходится класть на полку. 22. Случай из жизни. 24. Клоун из карточной колоды. 25. Практика в автошколе. 26. Дворянский титул во Франции. 27. Контакт с печатным словом. 28. Желание старухи вслед за корытом, полученным от золотой рыбки.

ПО ВЕРТИКАЛИ: 1. Игровая картотека. 2. Месяц года. 3. В драке богатый ... бережёт, убогий кафтан (посл.). 4. Первый из людей. 5. Национальная птица Индии. 6. От копеечной свечи ... загорелась (посл.). 12. Одна из юбочных крайностей. 13. Бутылки, которые мешками сдают. 15. Овощной салат, который потушили на огне. 16. Чем пишут по воде, когда точно неизвестно, что ещё получится? 18. Хвост человека. 19. Привычное занятие для аналитика. 20. Милый не ..., а иссушил до костей (посл.). 21. Жанр со стрельбой. 23. Ближайшее потомство. 24. Вручение взятки.

Відповіді на кросворд попереднього номера:

Горизонтально: 1. Тирло. 4. Еллін. 7. Мопед. 8. Сокіл. 9. Архангельськ. 10. Сексопатолог. 14. Порше. 15. Тинди. 16. Авоць. 17. Ринка.
Вертикально: 1. Темза. 2. Реп'ях. 3. Орденоносець. 4. Експлуататор. 5. Лукас. 6. нулик. 10. Сопка. 11. Карпо. 12. Ленін. 13. Глина.

АБІТУРІЄНТ 2012

Наша мета – налагодження зв'язків між учнями училища і школярами міста Вінниці та області, інформування населення про навчальний заклад, про відпочинок та дозвілля учнів нашого училища. Редакційний колектив робить все для того, щоб сприяти становленню громадської позиції молоді, розвиваючи творчі здібності кожного. Афанасій Фет написав: «Учись у них – у дуба, у берези...». Так, людям сьогодні, як і тисячі років тому, є чому повчитися у природи. У природі виживає найсильніший. У нашому житті досягає успіху той, хто постійно самовдосконалюється та невпин-

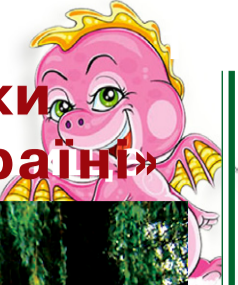
но йде до своєї мети. У природі кожна тварина турбується про своє виживання. Наші сучасники роблять все, аби жити добре, жити гідно, так, щоб діти пишалися своїми батьками. Майже всі розуміють, що жити, цінуючи те, що маєш, та прагнути досягти більшого – це і є проста життєва мудрість, продиктована самою природою людини.

Тож вам, шановні учні, школярі, бажаємо понад усе цінувати свої таланти, шукати можливості для їх реалізації та використовувати ці шанси на всі 100 %. Зробіть правильний вибір. Будьте мудрими. Хай Вам щастить!

*Від редактора
"Молодіжного вісника"*

Лауреати виставки «Сучасна освіта в Україні»

- 2002 рік – бронзова медаль у номінації «Інноваційні технології у навчанні».
- 2003 рік – бронзова медаль у номінації «Комп'ютеризація та інформатизація навчального процесу».
- 2005 рік – бронзова медаль у номінації «Упровадження профільного навчання в загальноосвітній школі».
- 2006 рік – срібна медаль у номінації «Комп'ютеризація та інформатизація навчання у загальноосвітній школі та профтехучилищі».
- 2007 рік – ДПТНЗ «ВМВПУ» увійшло до 100 найкращих ПТНЗ України.
- 2009 рік – срібна медаль у конкурсі інноваційних розробок.
- 2010 рік – золота медаль у конкурсі іноваційних розробок.
- 2011 рік – золота медаль у конкурсі інноваційних розробок; Почесне звання "Лауреат конкурсу" та золота медаль у номінації "Інновації у співпраці підприємств з навчальними закладами" виставки "Інноватика в освіті України".

НА БАЗІ 9 КЛАСІВ

Термін навчання - 2 роки 10 місяців

Юнаки та дівчата

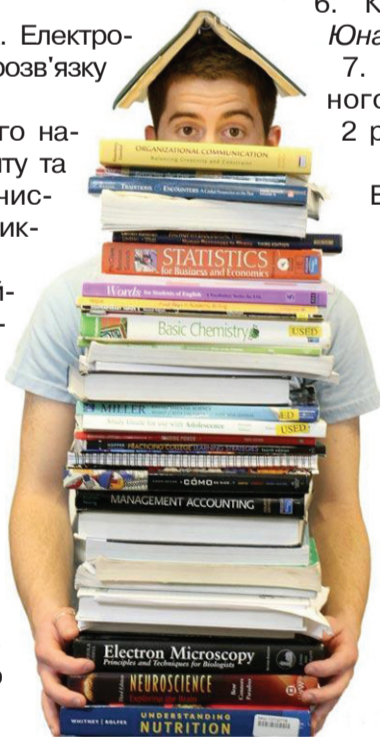
1. "Кухар. Кондитер".
2. "Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів".
3. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець".
4. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".

Юнаки

5. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".
6. "Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електрозв'язку та проводового мовлення".
7. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин. Кабельник-спаювальник".
8. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування".

Дівчата

10. "Оператор телекомунікаційних послуг".
11. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".
12. "Секретар. Оператор комп'ютерного набору".
13. "Оператор електрозв'язку. Оператор поштового зв'язку".

НА БАЗІ 11 КЛАСІВ

Термін навчання - 10 місяців

Дівчата

1. "Секретар. "Оператор комп'ютерного набору".
2. "Оператор телекомунікаційних послуг". (Термін навчання - 2 роки)

Юнаки та дівчата

3. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки".
4. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець". (Термін навчання - 1,5 роки)
5. "Агент з постачання".
6. "Кухар. Кондитер".

Юнаки

7. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування". (Термін навчання - 2 роки)
8. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин. Кабельник-спаювальник". (Термін навчання - 2 роки)
9. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин". (Термін навчання - 1,5 роки)

НА ІІІ СТУПІНЬ НАВЧАННЯ

Спеціальність "Комерційна діяльність" на базі робітничої професії «Агент з постачання», з отриманням диплома молодшого спеціаліста

Юнаки та дівчата

Термін навчання - 1 рік 5 місяців

**ПІД ЧАС НАВЧАННЯ
УЧНІ ОТРИМУЮТЬ
СТИПЕНДІЮ**

Свідоцтво про реєстрацію Серія ВЦ № 696-54-Р Редакція: (0432) 27-45-64

Назва видання: Молодіжний Вісник Відділ розповсюдження: (0432) 27-45-64 Тираж: 1000 шт. Рекомендована ціна: договірна Видавець та засновник: "ВМВПУ"

Редакційна колегія "ВМВПУ" Редактор: Тютюнник М.М. Літ. редактори: Ластівка І.В., Цимбалюк Д.М., Драчук Н.В., члени учнівського самоврядування Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П. Адреса редакції та видавця: м. Вінниця, вул.Червоноармійська,5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції

Віддруковано в друкарні ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед", м.Вінниця, вул.Чехова, 12а. Телефон: (0432) 55-63-97 Тираж 1000 прим. З а м о в л е н н я № 12 09 02